

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 25 stycznia 2023 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0343 (NLE)

16233/22

PECHE 530

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE RADY w sprawie ustalenia w odniesieniu do niektórych stad ryb uprawnień do połowów na 2023 r. mających zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także ustanowienia na lata 2023 i 2024 takich uprawnień do połowów w odniesieniu do niektórych stad głębokowodnych

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2023/...

z dnia ...

w sprawie ustalenia w odniesieniu do niektórych stad ryb uprawnień do połowów na 2023 r. mających zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także ustanowienia na lata 2023 i 2024 takich uprawnień do połowów w odniesieniu do niektórych stad głębokowodnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹ zawiera wymóg przyjmowania środków ochronnych przy uwzględnieniu dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, w tym, w stosownych przypadkach, sprawozdań sporządzonych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) i inne organy doradcze, a także przy uwzględnieniu wszelkich porad otrzymywanych od komitetów doradczych.
- (2) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów, w tym – w stosownych przypadkach – warunków funkcjonalnie z nimi związanych. Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 uprawnienia do połowów należy ustalać zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) określonymi w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia. Ponadto w przypadku stad objętych poszczególnymi planami wieloletnimi TAC całkowite dopuszczalne połowy (TAC) należy ustalać zgodnie z celami i środkami określonymi w tych planach. Zgodnie z art. 16 ust. 1 tego rozporządzenia uprawnienia do połowów należy przydzielać państwom członkowskim tak, aby zapewnić względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego stada lub rodzaju rybołówstwa.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013, TAC należy ustalić na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-gospodarczych, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego traktowania poszczególnych sektorów rybołówstwa, a także w świetle opinii wyrażanych podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami, w szczególności podczas posiedzeń komitetów doradczych. TAC należy również ustalić zgodnie z odpowiednimi wieloletnimi planami zarządzania.
- (4) Zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wszystkie stada, w odniesieniu do których obowiązują limity połowowe, podlegają obowiązkowi wyładunku od dnia 1 stycznia 2019 r., chociaż mają zastosowanie pewne wyjątki. Na podstawie wspólnych rekomendacji państw członkowskich oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja przyjęła szereg rozporządzeń delegowanych ustalających szczegóły wdrożenia obowiązku wyładunku w formie planów w zakresie odrzutów dotyczących konkretnych łowisk.
- (5) Uprawnienia do połowów dotyczące stad objętych obowiązkiem wyładunku powinny uwzględniać fakt, że odrzuty nie są już co do zasady dozwolone. W związku z tym uprawnienia do połowów powinny być oparte na opiniach Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) zawierających dane liczbowe dotyczące całkowitych połowów (zamiast na danych dotyczących wyładunku i pożądanego połowu). Ilości, które na podstawie wyłączenia od obowiązku wyładunku mogą nadal być odrzucane, należy odjąć od tych danych liczbowych dotyczących całkowitych połowów.

- (6) W odniesieniu do pewnych stad ICES zaleca połowy zerowe. Jeżeli jednak TAC dla tych stad ustali się na zalecanym poziomie, obowiązek wyładunku wszystkich połowów – w tym przyłowów tych stad w połowach wielogatunkowych – spowodowałby wystąpienie zjawiska „gatunków dławiących”. Aby osiągnąć właściwą równowagę między kontynuowaniem połowów – ze względu na potencjalnie poważne skutki społeczno-gospodarcze w przeciwnym razie – a potrzebą osiągnięcia dobrego stanu biologicznego tych stad, biorąc pod uwagę trudności w prowadzeniu połowów wszystkich stad w ramach połowów wielogatunkowych z zachowaniem maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY), należy ustanowić szczególne TAC dla przyłowów tych stad. Te TAC należy ustalić na poziomach, które zapewnią zmniejszenie śmiertelności tych stad oraz zachęcą do poprawy selektywności i unikania przyłowów tych stad. W celu zmniejszenia połowów stad, w odniesieniu do których ustalono TAC dotyczące przyłowów, uprawnienia do połowów dotyczące łowisk, w których poławia się ryby z tych stad, należy ustalić na poziomach, które pomogą odbudować biomasę zagrożonych stad do zrównoważonych poziomów. Należy również wprowadzić środki techniczne i kontrolne bezpośrednio powiązane z uprawnieniami do połowów, aby zapobiegać nielegalnym odrzutom.
- (7) Aby w miarę możliwości zagwarantować wykorzystanie uprawnień do połowów w połowach wielogatunkowych zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, właściwe jest ustanowienie rezerwy na wymiany kwot dla państw członkowskich, które nie dysponują kwotą pokrywającą ich nieuniknione przyłowu.

- (8) Plan wieloletni dla Morza Północnego został ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973¹ i wszedł w życie w 2018 r. Plan wieloletni dla wód zachodnich został ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/472² i wszedł w życie w 2019 r. Uprawnienia do połowów w odniesieniu do stad wymienionych w art. 1 ust. 1 tych rozporządzeń należy określić zgodnie z wartościami śmiertelności połowowej prowadzącymi do MSY (zwanymi dalej „przedziałem F_{MSY} ”) i środkami ochronnymi przewidzianymi w tych rozporządzeniach. Przedziały F_{MSY} określono w stosownych opiniach ICES. W przypadku gdy nie są dostępne odpowiednie informacje naukowe, uprawnienia do połowów w odniesieniu do stad stanowiących przyłów należy ustalić zgodnie z podejściem ostrożnościowym, jak określono w tych rozporządzeniach.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada, określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 (Dz.U. L 179 z 16.7.2018, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/472 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami poławianymi w wodach zachodnich i wodach z nimi sąsiadujących oraz połowami eksploatującymi te stada, zmieniające rozporządzenia (UE) 2016/1139 i (UE) 2018/973 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 i (WE) nr 1300/2008 (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 1).

- (9) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) 2018/973 oraz art. 8 rozporządzenia (UE) 2019/472, w przypadku gdy opinie naukowe wskazują, że biomasa tarłowa któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia, znajduje się poniżej granicznego punktu odniesienia dla biomasy (B_{lim})¹, należy przyjąć dalsze środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego powrotu stada do poziomów wyższych niż poziomy pozwalające uzyskać MSY. Te środki zaradcze mogą w szczególności obejmować zawieszenie ukierunkowanych połowów danego stada oraz odpowiednie zmniejszenie uprawnień do połowów w odniesieniu do tych stad lub innych stad w łowiskach.
- (10) TAC w odniesieniu do stad tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym należy ustanowić zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627².
- (11) W przypadku stad, dla których nie ma wystarczających lub rzetelnych danych pozwalających na oszacowanie ich wielkości, środki w zakresie zarządzania oraz poziomy TAC powinny być zgodne z podejściem ostrożnościowym do zarządzania rybołówstwem, określonym w art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, przy jednoczesnym uwzględnieniu czynników charakterystycznych dla danego stada, w szczególności dostępnych informacji o tendencjach zachodzących w stadzie oraz kwestii związanych z połowami wielogatunkowymi.

¹ B_{lim} to poziom biomasy stada tarłowego, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być ograniczona.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

- (12) Zgodnie z wieloletnim planem zarządzania dotyczącym wód zachodnich ustanowionym rozporządzeniem (UE) 2019/472, docelowy poziom śmiertelności połowowej stad wymienionych w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia należy utrzymać w przedziałach F_{MSY} określonych w art. 2 pkt 2 tego rozporządzenia, zgodnie z jego art. 4. Ogólną śmiertelność połowową labraksa (*Dicentrarchus labrax*) w rejonach ICES 8a i 8b należy zatem ustalić zgodnie z opinią ICES dotyczącą MSY i wartością punktu F_{MSY} , biorąc pod uwagę połowy handlowe, w tym wyładunki i odrzuty, oraz połowy rekreacyjne. Wartość punktu F_{MSY} jest wartością śmiertelności połowowej, która zapewnia długoterminowy MSY. Odnosne państwa członkowskie (Francja i Hiszpania) powinny zastosować odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby śmiertelność połowowa powodowana przez ich floty i ich rybaków rekreacyjnych nie przekraczała wartości punktu F_{MSY} , zgodnie z wymogiem art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/472.
- (13) Należy utrzymać środki dotyczące połowów rekreacyjnych labraksa w rejonach ICES 8a i 8b ze względu na ich znaczący wpływ na to stado. Limity ilościowe należy utrzymać zgodnie z opiniami naukowymi. Należy wykluczyć sieci stawne, ponieważ nie są one wystarczająco selektywne i prawdopodobnie złowią pewną liczbę osobników przekraczającą ustalone limity. Zważywszy na okoliczności środowiskowe, społeczne i gospodarcze, a zwłaszcza na fakt, że rybacy komercyjni w społecznościach nadbrzeżnych są uzależnieni od odnośnych stad, środki dotyczące labraksa zapewniają odpowiednią równowagę między interesami rybaków komercyjnych i rekreacyjnych. W szczególności środki te umożliwiają rybakom rekreacyjnym prowadzenie połowów z uwzględnieniem ich wpływu na stada.

- (14) W dniu 4 listopada 2021 r. ICES zaleciła, na 2022 r., w przypadkach gdy stosuje się podejście ostrożnościowe, połowy węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) na poziomie zerowym we wszystkich siedliskach i na wszystkich etapach życia w całym jego naturalnym zasięgu. Dotyczy to zarówno połowów rekreacyjnych, jak i handlowych i obejmuje połowy węgorza szklatego do celów zarybiania i hodowli. ICES przyznała również, że połowy dokonywane wyłącznie w celu późniejszego uwolnienia mogą stanowić część środków ochrony, jeżeli takie środki zwiększają ogólne prawdopodobieństwo przeżycia. Komisja skonsultowała się z komitetami doradczymi i regionalnymi grupami państw członkowskich w sprawie najlepszego sposobu wdrożenia tej opinii ICES. Ponadto w dniu 30 maja 2022 r. ICES zauważyła, że pomimo wysiłków państw członkowskich ogólnie nie poczyniono postępów w realizacji celu 40 % biomasy węgorza srebrzystego w całej Unii, zgodnie z wymogami art. 2 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007¹, oraz że nie zaobserwowano wyraźnych modeli śmiertelności. ICES zaleciła również, aby wysiłki skoncentrowano na tych środkach ochrony, które z definicji mogą z dużym prawdopodobieństwem zmniejszyć śmiertelność i zwiększyć spływ.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego (Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 17).

- (15) Na 45. dorocznym posiedzeniu w 2022 r. Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) przyjęła zalecenie GFCM/42/2022/1 wzmacniające środki zarządzania dotyczące węgorza europejskiego w Morzu Śródziemnym (podobszary geograficzne GFCM 1–27), uprzednio ustanowione zaleceniem GFCM/42/2018/1. Środki te obejmują doroczny okres zamknięty wynoszący sześć miesięcy, który ma zostać określony przez każdą z umawiających się stron zgodnie z planem lub planami zarządzania węgorzem oraz czasowymi modelami migracji węgorza w umawiających się stronach, a także zakaz połowów rekreacyjnych. Umawiające się strony mogą podjąć decyzję o ustanowieniu okresu zamkniętego trwającego sześć kolejnych miesięcy lub ustanowić okres zamknięty od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca oraz trzy dodatkowe miesiące, które mają zostać wybrane między dniem 1 kwietnia a dniem 30 listopada. Zgodnie z zaleceniem GFCM/45/2022/1 okres zamknięty dla działalności komercyjnej i zakaz połowów rekreacyjnych powinny być stosowane do wszystkich wód morskich Morza Śródziemnego, a także wód słonawych, takich jak estuaria, laguny przybrzeżne i wody przejściowe. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii. Ponieważ zalecenie GFCM/45/2022/1 nie ma zastosowania do Morza Czarnego oraz ponieważ Morze Czarne i systemy rzeczne z nim połączone nie są wodami, w których węgorz europejski występuje naturalnie do celów rozporządzenia (WE) nr 1100/2007¹, środki dotyczące węgorza nie powinny być stosowane do Morza Czarnego (podobszar geograficzny GFCM 29).

¹ Decyzja Komisji z dnia 4 kwietnia 2008 r. stanowiąca, że Morze Czarne i systemy rzeczne z nim połączone nie są wodami, w których węgorz europejski występuje naturalnie do celów rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007, Dz.U. L 98 z 10.4.2008, s. 14.

- (16) W dniu 3 listopada 2022 r. ICES powtórzyła na 2023 r. swoją opinię dotyczącą zerowych połowów węgorza we wszystkich siedliskach. W oparciu o tę opinię i biorąc pod uwagę informacje zwrotne otrzymane podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami, należy przedłużyć do sześciu miesięcy okres zamknięty w odniesieniu do wszelkiej działalności połowowej węgorza w wodach Unii w północno-wschodnim Atlantyku. Sześciomiesięczny okres zamknięty powinien lepiej chronić stado niż obecne środki unijne i krajowe. Umożliwiając dalsze środki dotyczące zarybiania, przedłużony okres zamknięty przyczyni się do odbudowy stada węgorza, a tym samym do osiągnięcia celu spływu co najmniej 40 % dorosłych węgorzy, określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1100/2007.

- (17) We wszystkich odpowiednich wodach na okres migracji węgorza wpływa szeroki zakres czynników środowiskowych i biologicznych, w związku z czym może on różnić się w zależności od etapu życia węgorza oraz w zależności od siedliska i obszaru geograficznego, w szczególności cieśnin. W związku z tym właściwe może być ustanowienie różnych okresów zamkniętych, zwłaszcza dla różnych obszarów połowowych danego państwa członkowskiego i dla różnych połowów na tych obszarach połowowych, aby uwzględnić te elementy, a także czasowe i geograficzne modele migracji węgorza na etapie życia, odpowiednio, węgorza szklistego i węgorza srebrzystego. Na podstawie tych elementów zainteresowane państwa członkowskie powinny określić odpowiedni okres zamknięty lub odpowiednie okresy zamknięte.
- (18) Na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 zarybianie węgorzem szklistym jest środkiem ochrony wybranym przez niektóre państwa w ich planach zarządzania węgorzem. Aby umożliwić tym państwom członkowskim dalsze wdrażanie tego środka ochrony, konieczne są połowy węgorza szklistego w odpowiedniej porze roku. W celu zapewnienia rentowności połowów węgorza szklistego konieczne jest zezwolenie na pewne połowy węgorzy szklistych również do innych celów. Ponadto, biorąc pod uwagę stan stada węgorza, należy zakazać jego połowów rekreacyjnych.
- (19) Opinie naukowe dotyczące stad spodoustych (rajowate, rekiny, rajokształtne) zalecają połowy zerowe ze względu na zły stan ochrony tych ryb. Ponadto wysokie wskaźniki przeżywalności oznaczają, że do ochrony tych stad przyczyniłyby się odrzuty, a nie wyładowywanie połowów, ponieważ uznaje się, że odrzuty nie zwiększają znacząco ich śmiertelności połowowej. Należy zatem zakazać połowów takich gatunków. Zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązek wyładunku nie ma zastosowania do gatunków objętych zakazem połowów.

- (20) W przypadku niektórych gatunków, takich jak niektóre gatunki rekinów, nawet ograniczona działalność połowowa mogłaby stanowić poważne zagrożenie dla ich ochrony. Uprawnienia do połowów takich gatunków powinny zatem zostać całkowicie ograniczone poprzez wprowadzenie ogólnego zakazu ich połowów.
- (21) Na 12. konferencji stron Konwencji o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (zorganizowanej w Manili w dniach 23–28 października 2017 r.) do wykazów gatunków chronionych w dodatkach I i II do tej konwencji dodano szereg gatunków. Należy zatem zapewnić ochronę tych gatunków ze strony unijnych statków rybackich prowadzących połowy we wszystkich wodach i statków państw trzecich prowadzących połowy w wodach Unii.
- (22) W celu zwiększenia wykorzystania uprawnień do połowów należy zezwolić na wdrażanie elastycznych ustaleń pomiędzy niektórymi obszarami TAC, w przypadku gdy dotyczą one tych samych stad biologicznych.

- (23) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 847/96¹ wprowadzono dodatkowe warunki dotyczące corocznego zarządzania TAC, w tym przepisy dotyczące elastyczności w odniesieniu do zasobów objętych TAC przezornościowymi i analitycznymi (art. 3 i 4). Na podstawie art. 2 tego rozporządzenia, ustalając TAC, Rada określa stada, w odniesieniu do których art. 3 i 4 tego rozporządzenia nie mają zastosowania, w szczególności na podstawie ich stanu biologicznego. Dla wszystkich stad objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wprowadzono mechanizm elastyczności obejmującej kolejny rok. Aby uniknąć nadmiernej elastyczności, która podważałaby zasadę racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza, utrudniałaby realizację celów WPRyb oraz pogarszałaby biologiczny stan stad, art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 powinny mieć zastosowanie do TAC analitycznych tylko wtedy, gdy nie korzysta się z elastyczności obejmującej kolejny rok przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (24) W przypadku gdy TAC przydzielany jest tylko jednemu państwu członkowskiemu, należy upoważnić to państwo członkowskie, zgodnie z art. 2 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), do ustalenia jego TAC. Należy zapewnić, aby przy ustalaniu poziomu TAC państwo członkowskie postępowało w sposób w pełni zgodny z zasadami i przepisami WPRyb.
- (25) Niezbędne jest ustalenie pułapów nakładu połowowego na 2023 r. zgodnie z art. 5, 6, 7 i 9 rozporządzenia (UE) 2016/1627 oraz załącznikiem I do tego rozporządzenia.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

- (26) Korzystanie z określonych w niniejszym rozporządzeniu uprawnień do połowów dostępnych dla unijnych statków rybackich podlega rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009¹, a w szczególności art. 33 i 34 tego rozporządzenia dotyczącym zapisu połowów i nakładu połowowego oraz przekazywania danych dotyczących wyczerpania uprawnień do połowów. Niezbędne jest zatem określenie kodów, które mają być stosowane przez państwa członkowskie przy przesyłaniu Komisji danych dotyczących wyładunków stad objętych niniejszym rozporządzeniem.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

- (27) Na dorocznym posiedzeniu w 2022 r. Komisja ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) potwierdziła środki ochrony w odniesieniu do dwóch (płytkowodnych i głębokowodnych pelagicznych) stad karmazynów (*Sebastes mentella*) w Basenie Irmingera i wodach przylegających zakazujące ukierunkowanych połowów z tych stad oraz zakazała wszelkiej działalności wspierającej te połowy. Ponadto w celu zminimalizowania przyłówów NEAFC zabroniła działalności połowowej w obszarze, w którym gromadzą się karmazyny. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii. NEAFC nie przyjęła zaleceń dotyczących karmazyna i halibuta niebieskiego w podobszarach ICES 1 i 2. Kwoty unijne należy zatem ustalić zgodnie ze stanowiskiem Unii wyrażonym w NEAFC. Ponieważ jednak trwają dyskusje na temat realizacji porozumienia politycznego między Unią a Norwegią w związku z połowami w obszarach ICES 1 i 2, Unia powinna po dniu 31 marca 2023 r. ustanowić TAC dla karmazyna w wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 2, ponieważ połowy te są ograniczone do okresu od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2023 r., oraz powinna ustanowić tymczasową unijną kwotę dla halibuta niebieskiego w wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 2 na pierwszy kwartał 2023 r. na poziomie 25 % całkowitej kwoty unijnej wynoszącej 1711 ton, co odpowiada 9,25 % TAC zaproponowanego przez UE na dorocznym posiedzeniu NEAFC (18 494 tony).

- (28) Na dorocznym posiedzeniu w 2022 r. Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) postanowiła utrzymać w 2023 r. TAC ustalone w 2022 r. dla włócznika (*Xiphias gladius*) w Morzu Śródziemnym i Atlantyku, tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*) w Morzu Śródziemnym, marlina błękitnego (*Makaira nigricans*), marlina białego (*Tetrapturus albidus*), tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), opastuna (*Thunnus obesus*) oraz żarłacza błękitnego (*Prionace glauca*). ICCAT ustaliła również TAC na 2023 r. dla tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) i włócznika południowoatlantyckiego na poziomach, odpowiednio, 40 570 i 10 000 ton. ICCAT przyjęła również przydział kwot dla tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym na lata 2023 i 2024. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.
- (29) Po raz pierwszy ICCAT przyjęła również procedurę zarządzania w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego. Środek ten ma na celu zapewnienie długoterminowych, zrównoważonych i rentownych połowów zarówno stada zachodniego, jak i stada we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Procedura zarządzania realizuje cele zarządzania w odniesieniu do wschodniego i zachodniego stada tuńczyka błękitnopłetwego, w tym przyjęcie trzyletnich cykli zarządzania, oraz harmonogram wdrażania do 2028 r. TAC na podstawie procedury zarządzania na lata 2023–2025 wynosi 40 570 ton rocznie w odniesieniu do stada we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Należy w związku z tym wprowadzić te środki do prawa Unii.

- (30) ICCAT przyjęła plan zarządzania w odniesieniu do rekina ostronosego (*Isurus oxyrinchus*) w południowym Atlantyku złowionego w powiązaniu z innymi łowiskami podlegającymi ICCAT, począwszy od 2023 r., w celu natychmiastowego przeciwdziałania przełowieniu i stopniowego osiągnięcia poziomów biomasy wystarczających do wsparcia uzyskania MSY. Plan ten umożliwia zatrzymanie przyłówów rekina ostronosego w południowym Atlantyku w łącznej wysokości 1295 ton, co stanowi 503 tony dla Unii. Zgodnie z zaleceniem ICCAT ograniczone zezwolenia na zatrzymanie nie stanowią żadnego prawa długoterminowego i pozostają bez uszczerbku dla jakiegokolwiek przyszłego podziału. Należy w związku z tym wprowadzić ten środek do prawa Unii poprzez ustanowienie TAC przyłowu i odpowiadającej mu kwoty Unii.
- (31) Aby zmniejszyć śmiertelność połowową młodych osobników opastuna i tuńczyka żółtopłetwego, ICCAT utrzymała również w 2023 r. maksymalny limit 300 urządzeń do sztucznej koncentracji ryb na statek rybacki oraz siedemdziesięciodwudniowy okres zamknięty w odniesieniu do stosowania tych urządzeń. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.
- (32) Na dorocznym posiedzeniu w 2021 r. ICCAT przyjęła 15-letni plan odbudowy tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym w latach 2022–2036. Na 2023 r. ICCAT ustaliła TAC dla tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym na 2 500 ton. Ponadto ICCAT ustaliła TAC dla tuńczyka białego w północnym Atlantyku w wysokości 37 801 ton na okres od 2022 r. do 2023 r. w oparciu o zasadę kontroli odłowu w celu przyjęcia procedury długoterminowego zarządzania tym stadem. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.

- (33) Zgodnie z kilkoma zaleceniami ICCAT Unia może na wniosek w okresie dwóch lat przenieść część swojej niewykorzystanej kwoty w odniesieniu do stad w obszarze ICCAT. Zalecenia te należy jak najszybciej wprowadzić do prawa Unii na podstawie wniosku Komisji z dnia 21 kwietnia 2022 r.¹, tak aby państwa członkowskie mogły w pełni wykorzystać kwoty Unii dla stad w obszarze ICCAT przewidziane przez ICCAT na 2023 r. Do czasu wprowadzenia tych zaleceń do prawa Unii należy ustanowić kwoty dla poszczególnych państw członkowskich w odniesieniu do niektórych stad na podstawie całkowitej kwoty Unii na 2023 r. uzgodnionej przez ICCAT przed dokonaniem dostosowań z powodu przełowienia lub niedołowienia przez państwa członkowskie. Dostosowania kwot poszczególnych państw członkowskich na 2023 r. odzwierciedlające wszelkie odliczenia zastosowane przez ICCAT powinny zostać dokonane na późniejszym etapie na podstawie przepisów Unii dotyczących odliczeń na podstawie art. 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz z uwzględnieniem komunikatu Komisji² w sprawie wytycznych dotyczących odliczania kwot na mocy art. 105 ust. 1, 2 i 5 tego rozporządzenia.
- (34) Na dorocznym posiedzeniu w 2022 r. Komisja do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) przyjęła na okres od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 30 listopada 2023 r. limity połowowe gatunków docelowych oraz gatunków stanowiących przyłowy. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.

¹ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/2107 ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2022/... ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

² Komunikat Komisji w sprawie wytycznych dotyczących odliczania kwot na mocy art. 105 ust. 1, 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i zastępujący komunikat 2012/C 72/07 2022/C 369/03 (C/2022/6757) (Dz.U. C 369 z 27.9.2022, s. 3).

- (35) Na dorocznym posiedzeniu w 2022 r. Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) utrzymała wcześniej przyjęte środki mające zastosowanie w obszarze podlegającym kompetencji IOTC. Środki te należy dalej wprowadzać do prawa Unii.
- (36) Doroczne posiedzenie Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO) odbędzie się w dniach 6–15 lutego 2023 r. Do czasu tego dorocznego posiedzenia i określenia TAC na 2023 r. należy zatem w obszarze objętym konwencją SPRFMO tymczasowo utrzymać obecne środki, które są funkcjonalnie związane z TAC.
- (37) Na dorocznym posiedzeniu w 2022 r. Międzyamerykańska Komisja ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) postanowiła utrzymać obecne środki mające zastosowanie w obszarze objętym konwencją IATTC. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.
- (38) Na dorocznym posiedzeniu w 2022 r. Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT) potwierdziła TAC na 2023 r. dla tuńczyka południowego (*Thunnus maccoyii*) na poziomie przyjętym na dorocznym posiedzeniu w 2020 r. na okres trzech lat (2021–2023). Środek ten należy wprowadzić do prawa Unii.
- (39) Na dorocznym posiedzeniu w 2022 r. Organizacja Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO) postanowiła w 2023 r. utrzymać do czasu dorocznego posiedzenia w 2023 r. TAC ustalone na 2022 r. dla gatunków objętych zakresem jej kompetencji.

- (40) Na dorocznym posiedzeniu w 2022 r. Komisja ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC) postanowiła utrzymać obecne środki mające zastosowanie w obszarze objętym konwencją WCPFC. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.
- (41) Na 44. dorocznym posiedzeniu w 2022 r. Organizacja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) przyjęła na 2023 r. uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad w podobszarach 1–4 obszaru objętego konwencją NAFO. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.
- (42) Na 9. dorocznym posiedzeniu Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego (SIOFA) w 2022 r. dla stad objętych tym porozumieniem utrzymano poprzednio przyjęte uprawnienia do połowów. Środki te należy dalej wprowadzać do prawa Unii.
- (43) Zgodnie z art. 498 ust. 2 Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony¹ (zwanej dalej „umową o handlu i współpracy”), Unia i Zjednoczone Królestwo mają przeprowadzać coroczne konsultacje w celu uzgodnienia, do dnia 10 grudnia każdego roku, TAC na następny rok w odniesieniu do stad wymienionych w załączniku 35 do umowy o handlu i współpracy. Jeżeli TAC nie zostanie uzgodniony do dnia 10 grudnia, Strony mają niezwłocznie wznowić konsultacje w celu uzgodnienia tego TAC, zgodnie z art. 499 ust. 1 umowy o handlu i współpracy.

¹ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10.

- (44) W 2022 r. Unia, Zjednoczone Królestwo i Norwegia przeprowadziły trójstronne konsultacje dotyczące sześciu stad wspólnie eksploatowanych i zarządzanych, występujących w obszarach podlegających jurysdykcji tych wszystkich trzech stron, w celu uzgodnienia zarządzania tymi stadami, w tym uprawnień do połowów na 2023 r. Konsultacje te przeprowadzono między dniem 3 listopada a dniem 9 grudnia 2022 r. na podstawie stanowiska Unii uzgodnionego przez Radę w dniu 20 października 2022 r. Wynik konsultacji udokumentowano w uzgodnionym protokole podpisanym przez szefów delegatur Unii, Zjednoczonego Królestwa i Norwegii w dniu 9 grudnia 2022 r. Należy zatem ustalić odpowiednie uprawnienia do połowów na poziomie uzgodnionym ze Zjednoczonym Królestwem i Norwegią, wraz z innymi postanowieniami uzgodnionego protokołu.
- (45) Należy utrzymać środki zaradcze uzgodnione w 2022 r. wspólnie ze Zjednoczonym Królestwem i Norwegią w odniesieniu do dorsza atlantyckiego w Morzu Północnym, aby umożliwić odbudowę stada i długoterminowe zrównoważone zarządzanie tym stadem zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) 2018/973.
- (46) Unia prowadzi coroczne dwustronne konsultacje z Norwegią w sprawie dwóch stad wspólnie eksploatowanych i zarządzanych w obszarze cieśniny Skagerrak w celu uzgodnienia zarządzania tymi stadami, w tym uprawnień do połowów na następny rok, a także ustaleń dotyczących wymiany kwot i dostępu.

- (47) Unia prowadzi wielostronne konsultacje z państwami nadbrzeżnymi w sprawie ustalenia uprawnień do połowów w odniesieniu do dużych stad pelagicznych, w tym makreli, błękitka i śledzia atlantycko-skandynawskiego, oraz w sprawie ustaleń dotyczących wspólnego zarządzania makrelą.
- (48) Dwustronne konsultacje z Norwegią nie zostały jeszcze zakończone, dlatego Rada powinna, w pełnym poszanowaniu Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), ustalić tymczasowe TAC, które mają być poławiane na wodach Unii i wodach międzynarodowych oraz wodach, do których unijne statki rybackie uzyskały dostęp od państw trzecich, oraz powiadomić o tym Norwegię. Te tymczasowe TAC opierają się na utrzymaniu TAC przyjętych przez Radę przy zastosowaniu współczynnika 25 % do tych poziomów TAC na 2022 r., tak aby objąć pierwszy kwartał 2023 r.
- (49) Tymczasowe TAC mają na celu zapewnienie pewności prawa dla unijnych operatorów i zapewnienie kontynuacji zrównoważonej działalności połowowej do czasu zakończenia tych konsultacji zgodnie z ramami prawnymi Unii i jej zobowiązaniami międzynarodowymi lub, jeżeli nie będzie można ich zakończyć pomyślnie, do czasu ustalenia ostatecznych jednostronnych unijnych TAC przez Radę.

(50) W dniu 16 grudnia 2022 r. Unia uzgodniła ze Zjednoczonym Królestwem dużą liczbę TAC na 2023 r. w odniesieniu do stad wymienionych w załączniku 35 do umowy o handlu i współpracy. Wyniki konsultacji udokumentowano w pisemnym protokole, który został zatwierdzony przez Radę w dniu 20 grudnia 2022 r. i podpisany przez przedstawiciela Komisji w imieniu Unii i przez szefa delegatury Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z art. 498 ust. 6 umowy o handlu i współpracy oraz decyzją Rady (UE) 2021/1875¹. Pisemny protokół jest wynikiem konsultacji przeprowadzonych przez Unię ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z art. 498 ust. 2, 4 i 6 umowy o handlu i współpracy, z celami i zasadami określonymi w art. 2, 3, 28 i 33 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, art. 4 i 5 planów wieloletnich dla wód zachodnich i Morza Północnego oraz z decyzją Rady (UE) 2021/1875. Stanowisko Unii podczas konsultacji opierało się na tych celach i zasadach oraz na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, przede wszystkim tych, które przedstawiła ICES zgodnie z art. 494 ust. 3 lit. c) umowy o handlu i współpracy. Odpowiednie uprawnienia do połowów należy ustalić na poziomie określonym w tym pisemnym protokole, a inne środki określone w tym pisemnym protokole i funkcjonalnie związane z uprawnieniami do połowów należy wprowadzić do prawa Unii.

¹ Decyzja Rady (UE) 2021/1875 z dnia 22 października 2021 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii w ramach corocznych konsultacji ze Zjednoczonym Królestwem w celu uzgodnienia całkowitych dopuszczalnych połowów (Dz.U. L 378 z 26.10.2021, s. 6).

- (51) Istnieją pewne stada zarządzane wspólnie ze Zjednoczonym Królestwem, w odniesieniu do których ICES, oceniając je pod kątem MSY, wydała opinię naukową zalecającą połowy zerowe. W przypadku ustalenia TAC dla tych stad na poziomie wskazanym w tych opiniach obowiązek wyładunku wszystkich połowów, złowionych zarówno w wodach Unii, jak i w wodach Zjednoczonego Królestwa, w tym przyłowów z tych stad, w połowach wielogatunkowych doprowadziłby do występowania zjawiska „gatunków dławiących”. W celu osiągnięcia równowagi między potrzebą kontynuowania tych połowów wielogatunkowych ze względu na potencjalnie poważne skutki społeczno-gospodarcze ich całkowitego przerwania a potrzebą osiągnięcia dobrego stanu biologicznego tych stad, a także biorąc pod uwagę trudności w prowadzeniu połowów wszystkich stad w ramach połowów wielogatunkowych przy jednoczesnym uwzględnieniu MSY, Unia i Zjednoczone Królestwo uzgodniły, że należy ustanowić szczególne TAC na przyłowy z tych stad. Te TAC należy ustalić na poziomach, które zapewnią zmniejszenie śmiertelności tych stad oraz zachęcą do poprawy selektywności i unikania przyłowów tych stad. Poziomy uprawnień do połowów w odniesieniu do tych stad należy ustalić zgodnie z pisemnym protokołem, aby zapewnić równe warunki działania dla unijnych operatorów, umożliwiając znaczącą odbudowę biomasy tych stad.

(52) Biorąc pod uwagę, że biomasy stad molwy niebieskiej w wodach międzynarodowych ICES 1 i 2 (BLI/12INT-), molwy niebieskiej w Morzu Północnym (BLI/24-), molwy niebieskiej w cieśninie Skagerrak (BLI/03/A-), dorsza atlantyckiego w Morzu Irlandzkim (COD/07A), dorsza atlantyckiego na zachód od Szkocji (COD/5BE6A), dorsza atlantyckiego w Morzu Celtyckim (COD/7XAD34), śledzia atlantyckiego w Morzu Celtyckim (HER/7G-K), ostroboka (stado zachodnie) (JAX/2A-14)¹, morlesza bogara 6, 7 i 8 (SBR/678-) i witlinka w Morzu Irlandzkim (WHG/07A) znajdują się poniżej punktów odniesienia biomasy (B_{im}), Unia i Zjednoczone Królestwo uzgodniły, że jako dodatkowy środek zaradczy konieczne jest, aby nie stosować elastyczności obejmującej kolejny rok w odniesieniu do tych stad dla transferów z 2022 r. do 2023 r., tak aby połowy w 2023 r. nie przekroczyły TAC ustalonego dla tych stad. W związku z tym państwa członkowskie, których to dotyczy, złożyły oświadczenie, w którym zobowiązały się do niestosowania tej elastyczności w odniesieniu do tych stad. Oświadczenie to obejmuje również stada autonomiczne dorsza atlantyckiego w cieśninie Kattegat (COD/03AS.), buławika czarnego w cieśninach Skagerrak i Kattegat oraz w Morzu Bałtyckim (RNG/03-), krewetkę północną w Morzu Północnym (PRA/2AC4-C), solę na zachód od Szkocji (SOL/56-14) oraz ostroboki (południowe) (JAX/08C.), których biomasa jest również poniżej B_{im} .

¹ Obejmuje to również południowe stado ostroboka (JAX/8C.).

- (53) Unia i Zjednoczone Królestwo uzgodniły, że zważywszy na ocenę sugerującą poprawę stanu stada kolenia pospolitego (*Squalus acanthias*), stado to nie powinno już należeć do gatunków objętych zakazem połowów, natomiast w celu ochrony jednego z elementów tego stada, który jest szczególnie narażony na śmiertelność połowową, należy zniechęcać do połowów ukierunkowanych na skupiska dojrzałych samic. W tym celu Unia i Zjednoczone Królestwo uzgodniły, że przy ukierunkowanych połowach kolenia pospolitego należy przestrzegać maksymalnej wielkości wynoszącej 100 cm. Taki środek jest funkcjonalnie związany z TAC dla tego stada, ponieważ bez takiego środka sam poziom TAC nie zapewniałby wystarczającej ochrony samic w czasie rozrodu, które stanowią szczególnie wrażliwą część populacji. Ten maksymalny rozmiar powinien przestać mieć zastosowanie od dnia rozpoczęcia stosowania aktu delegowanego wprowadzającego odpowiednie środki i regulującego sposób postępowania z odłowionymi z tych stad osobnikami przekraczającymi 100 cm.
- (54) Unia i Zjednoczone Królestwo zgodziły się na wzajemny dostęp w 2023 r., aby prowadzić połowy w ramach początkowej łącznej ilości 280 ton północnego tuńczyka białego w ich wyłącznych strefach ekonomicznych. Wyklucza to dostęp do obszarów objętych art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (55) Wykaz stad, w odniesieniu do których zastosowanie ma przeniesienie TAC na poziomie wyższym niż 25 %, opiera się na analizie wykorzystania kwot przez państwa członkowskie w pierwszym kwartale ostatnich trzech lat, dla których dostępne są dane (2018–2021). Te zwiększone tymczasowe poziomy TAC są zgodne z opinią ICES, mającymi zastosowanie ramami prawnymi Unii oraz umową o handlu i współpracy. To zwiększenie umożliwi unijnym statkom rybackim wykorzystanie uprawnień do połowów, które im przysługują i których w przeciwnym wypadku zostałyby pozbawione ze względu na sezonowy charakter połowów odnośnych stad.

- (56) Poziom ten uznaje się za wystarczający dla unijnych statków rybackich co najmniej do dnia 31 marca 2023 r.
- (57) Unia powiadomi odpowiednie państwa trzecie o tymczasowych TAC.
- (58) Kontynuowane jest sezonowe zamykanie łowisk w odniesieniu do połowów dobijaków przy użyciu niektórych narzędzi ciągnionych w rejonach ICES 2a, 3a i podobszarze ICES 4, aby umożliwić ochronę tarlisk i ograniczenie połowów osobników młodych.
- (59) Zgodnie z procedurą przewidzianą w Umowie o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską, z jednej strony, a rządem Grenlandii i Rządem Danii, z drugiej strony oraz w protokole wykonawczym do tej umowy¹, wspólny komitet ustalił poziom uprawnień do połowów dostępnych w 2023 r. dla Unii w wodach Grenlandii. Poziom uprawnień do połowów dostępnych dla Unii w wodach Grenlandii w 2023 r. został udokumentowany w protokole posiedzenia Wspólnego Komitetu, które odbyło się w dniach 23 i 24 listopada 2022 r. w Brukseli. Odpowiednie uprawnienia do połowów należy zatem ustalić na poziomie określonym w tym protokole i z uwzględnieniem spodziewanych transferów na rzecz Norwegii w ramach corocznej wymiany uprawnień do połowów.

¹ Dz.U. L 175 z 18.5.2021, s. 3.

- (60) Uprawnienia do połowów gromadnika (*Mallotus villosus*) w wodach Grenlandii obszarów 5 i 14 na okres połowu od dnia 15 października 2022 r. do dnia 15 kwietnia 2023 r. są w rozporządzeniu Rady (UE) 2022/109 oznaczone jako „do ustalenia”. W dniu 5 października 2022 r. władze Grenlandii poinformowały Unię o poziomie kwoty gromadnika oferowanej Unii na okres połowu 2022–2023 w ramach umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów i protokołu wykonawczego do tej umowy, wynoszącym 7 760 ton. Na podstawie uzgodnionego protokołu konsultacji w sprawie połowów między Unią a Norwegią na 2022 r., podpisanego w dniu 10 grudnia 2021 r., ilość ta powinna zostać przeniesiona na Norwegię na okres połowu 2022–2023. Należy zatem odpowiednio ustalić uprawnienia do połowów.
- (61) W odniesieniu do uprawnień do połowów krabów z gatunków należących do *Chionoecetes* spp. w obszarze wokół Svalbardu Traktat dotyczący Spitsbergu (Svalbard) z dnia 9 lutego 1920 r. (zwany dalej „traktatem paryskim z 1920 r.”) przyznaje wszystkim jego stronom równy i niedyskryminacyjny dostęp do zasobów w obszarze wokół Svalbardu, w tym również w zakresie połowów. Stanowisko Unii w sprawie tego dostępu w odniesieniu do połowów krabów z gatunków należących do *Chionoecetes* spp. w obszarze szelfu kontynentalnego wokół Svalbardu przedstawiono w kilku notach werbalnych skierowanych do Norwegii, z których ostatnie wysłano w dniach 26 lutego 2021 r., 28 czerwca 2021 r. i 1 sierpnia 2022 r. W celu zapewnienia, aby eksploatacja krabów z gatunków należących do *Chionoecetes* spp. w obszarze wokół Svalbardu była spójna z niedyskryminacyjnymi zasadami zarządzania, które mogą zostać określone przez Norwegię posiadającą suwerenność i sprawującą jurysdykcję nad tym obszarem zgodnie z odpowiednimi przepisami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza i traktatu paryskiego z 1920 r., należy ustalić liczbę statków upoważnionych do prowadzenia tych połowów. Przydział takich uprawnień do połowów między państwa członkowskie jest ograniczony do 2023 r. Przypomina się, że w Unii podstawowa odpowiedzialność za zapewnienie zgodności z mającym zastosowanie prawem leży po stronie państw członkowskich bandery.

(62) Jeżeli chodzi o uprawnienia do połowów dorsza atlantyckiego w wodach wokół Svalbardu, traktat paryski z 1920 r. przyznaje wszystkim jego stronom równy i niedyskryminacyjny dostęp do zasobów wokół Svalbardu, w tym również w zakresie połowów. Rada powinna zatem ustalić unijną kwotę dorsza atlantyckiego w wodach Svalbardu i wodach międzynarodowych podobszaru ICES 1 i rejonu 2b na podstawie referencyjnego TAC dorsza atlantyckiego w północno-wschodniej części Arktyki oraz historycznych praw połowowych Unii. Zgodnie z porozumieniem politycznym między Unią a Norwegią w odniesieniu do połowów w podobszarach ICES 1 i 2 z dnia 29 kwietnia 2022 r. Norwegia powinna ustanowić w swoim prawodawstwie kwotę dorsza atlantyckiego dla statków unijnych połowiących dorsza atlantyckiego w wodach Svalbardu na poziomie 2,8274 % referencyjnego TAC, który odpowiada także prawom Unii zgodnie z traktatem paryskim z 1920 r. Ponieważ trwają dyskusje na temat realizacji porozumienia politycznego między Unią a Norwegią, Unia powinna ustanowić na pierwszy kwartał 2023 r. tymczasową kwotę unijną dla dorsza atlantyckiego w wodach Svalbardu i wodach międzynarodowych podobszaru ICES 1 i rejonu 2b. Poziom tej tymczasowej kwoty unijnej należy ustalić na poziomie 3 907 ton z uwzględnieniem historycznego udziału Unii w odniesieniu do dorsza atlantyckiego w wodach Svalbardu. Ponadto Norwegia zamierza w odniesieniu do dorsza atlantyckiego w wodach Svalbardu ustanowić w swoim prawodawstwie tymczasową kwotę dla Unii na tym poziomie na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2023 r. Tymczasowe kwoty należy przydzielić państwom członkowskim zgodnie z decyzją Rady 87/277/EWG¹ wraz z niezbędnymi dostosowaniami w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii oraz z uwzględnieniem stosunku tymczasowej kwoty unijnej do udziału Unii w stadzie.

¹ Decyzja Rady 87/277/EWG z dnia 18 maja 1987 r. w sprawie rozdziału możliwości połowowych dorsza na obszarze Spitsbergenu i Wyspy Niedźwiedziej oraz w rejonie 3M określonym w Konwencji NAFO (Dz.U. L 135 z 23.5.1987, s. 29).

- (63) Zgodnie z wydaną przez Unię deklaracją skierowaną do Boliwariańskiej Republiki Wenezueli w sprawie przyznania uprawnień do połowów na wodach Unii w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej¹ niezbędne jest ustalenie uprawnień do połowów lucjanowatych dostępnych dla statków rybackich pływających pod banderą Wenezueli w wodach Unii.
- (64) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do upoważniania poszczególnych państw członkowskich do zarządzania przydziałami nakładu połowowego według systemu opartego na kilowatodniach; przyznawania dodatkowych dni na morzu za trwałe zaprzestanie działalności połowowej i zwiększania obecności obserwatorów naukowych; oraz do ustanowienia formatów arkusza kalkulacyjnego do celów gromadzenia i przekazywania informacji o transferach dni przebywania na morzu między statkami rybackimi pływającymi pod banderą państwa członkowskiego. Komisja powinna wykonywać te uprawnienia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011².

¹ Decyzja Rady (UE) 2015/1565 z dnia 14 września 2015 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Unii Europejskiej deklaracji w sprawie przyznania uprawnień do połowów na wodach UE w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej statkom rybackim pływającym pod banderą Boliwariańskiej Republiki Wenezueli (Dz.U. L 244 z 19.9.2015, s. 55).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (65) Z uwagi na fakt, że niektóre przepisy należy stosować w sposób ciągły, a także aby uniknąć braku pewności prawa w okresie między końcem poprzedniego roku a datą wejścia w życie rozporządzenia w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na kolejny rok, przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące zakazów i okresów zamkniętych powinny być nadal stosowane na początku 2024 r. do czasu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na 2024 r. Ponadto takie przepisy mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. powinny nadal mieć zastosowanie na początku 2025 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na 2025 r.
- (66) Aby uniknąć przerwy w działalności połowowej oraz zapewnić rybakom unijnym środki do życia, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2023 r., z wyjątkiem przepisów dotyczących ograniczeń nakładów połowowych, które powinny mieć zastosowanie od dnia 1 lutego 2023 r., oraz niektórych przepisów dotyczących poszczególnych regionów, które powinny mieć szczególną datę rozpoczęcia stosowania. Ze względu na pilny charakter niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu.

(67) Niektóre środki międzynarodowe, które ustanawiają lub ograniczają uprawnienia do połowów dla Unii, zostały przyjęte przez odpowiednie RFMO pod koniec 2022 r., i zaczęły mieć zastosowanie przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Przepisy wprowadzające takie środki do prawa Unii powinny zatem mieć zastosowanie z mocą wsteczną. W szczególności – ze względu na to, że okres połowu w obszarze objętym konwencją CCAMLR trwa od dnia 1 grudnia do dnia 30 listopada, a niektóre uprawnienia do połowów lub zakazy w obszarze objętym konwencją CCAMLR ustanawia się na okres rozpoczynający się od dnia 1 grudnia 2022 r. – odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie od tej daty. Ponadto okres połowu antarów (*Dissostichus* spp.) w obszarze objętym porozumieniem SIOFA trwa od dnia 1 grudnia do dnia 30 listopada, a ponieważ TAC dla tej grupy gatunków ustala się na okres rozpoczynający się dnia 1 grudnia 2022 r., TAC powinny mieć zastosowanie od tej daty. Takie stosowanie z mocą wsteczną nie narusza zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ statkom rybackim pływającym pod banderą umawiającej się strony zabrania się prowadzenia połowów bez upoważnienia na obszarze objętym konwencją CCAMLR i na obszarze objętym porozumieniem SIOFA. Ponadto zgodnie z przepisami ICCAT państwa członkowskie powinny zapewnić, aby ich statki rybackie nie stosowały urządzeń do sztucznej koncentracji ryb w ciągu 15 dni przed rozpoczęciem okresu zamkniętego, tj. od dnia 17 grudnia 2022 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustala się uprawnienia do połowów dostępne w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, w odniesieniu do niektórych stad ryb, w tym niektórych stad głębokowodnych.
2. Uprawnienia do połowów, o których mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) limity połowowe na 2023 r. oraz, w przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu na 2024 r.;
 - b) ograniczenia nakładu połowowego na 2023 r., z wyjątkiem ograniczeń nakładu połowowego określonych w załączniku II, które mają mieć zastosowanie od dnia 1 lutego 2023 r. do dnia 31 stycznia 2024 r.;
 - c) uprawnienia do połowów na okres od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 30 listopada 2023 r. w odniesieniu do niektórych stad w obszarze objętym konwencją CCAMLR oraz w odniesieniu do niektórych stad w obszarze objętym porozumieniem SIOFA.

Artykuł 2
Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących statków rybackich:
 - a) unijnych statków rybackich; oraz
 - b) statków państw trzecich na wodach Unii.

2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do:
 - a) określonych połowów rekreacyjnych, wyraźnie wymienionych w odpowiednich przepisach niniejszego rozporządzenia; oraz
 - b) połowów komercyjnych prowadzonych z brzegu.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Zastosowanie mają ponadto następujące definicje:

- a) „statek państwa trzeciego” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa trzeciego i zarejestrowany w państwie trzecim;
- b) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza są eksploatowane w kontekście rekreacji, turystyki lub sportu;
- c) „wody międzynarodowe” oznaczają wody niepodlegające suwerenności lub jurysdykcji jakiegokolwiek państwa;
- d) „całkowity dopuszczalny połów” (TAC) oznacza:
 - (i) w przypadku połowów podlegających wyłączeniu z obowiązku wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 4–7 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 – ilość ryb, którą można wyładować każdego roku z poszczególnych stad;
 - (ii) w przypadku wszystkich pozostałych połowów – ilość ryb, którą można odłowić każdego roku z poszczególnych stad;
- e) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Unii, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;

- f) „ocena analityczna” oznacza ilościową ocenę tendencji zachodzących w obrębie określonego stada, opartą na danych dotyczących biologii i eksploatacji stada, których jakość w świetle analizy naukowej okazała się wystarczająco wysoka, aby możliwe było wydanie opinii naukowej dotyczącej przyszłych połowów;
- g) „rozmiar oczek sieci” oznacza rozmiar oczek sieci rybackich zdefiniowany w art. 6 pkt 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241¹;
- h) „unijny rejestr floty rybackiej” oznacza rejestr utworzony przez Komisję na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- i) „dziennik połowowy” oznacza dziennik, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- j) „boja instrumentalna” oznacza boję wyraźnie oznaczoną niepowtarzalnym numerem referencyjnym pozwalającym na identyfikację jej właściciela, wyposażoną w satelitarny system lokacyjny do monitorowania jej położenia;
- k) „boja w użyciu” oznacza każdą boję instrumentalną, uprzednio aktywowaną, włączoną i wykorzystywaną na morzu na dryfującym urządzeniu do sztucznej koncentracji ryb lub na dryfującej kłodzie, która to boja przesyła dane dotyczące lokalizacji oraz inne dostępne informacje, takie jak szacunki echosondy.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).

Artykuł 4
Obszary połowowe

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje obszarów:

- a) obszary ICES (Międzynarodowej Rady Badań Morza) to obszary geograficzne określone w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009¹;
- b) „cieśnina Skagerrak” oznacza obszar geograficzny ograniczony od zachodu linią biegnącą od latarni morskiej Hantsholm do latarni morskiej Lindesnes oraz od południa linią biegnącą od latarni morskiej Skagen do latarni morskiej Tistlarna, a stamtąd do najbliższej położonego punktu na wybrzeżu Szwecji;
- c) „cieśnina Kattegat” oznacza obszar geograficzny ograniczony od północy linią biegnącą od latarni morskiej Skagen do latarni morskiej Tistlarna, a stamtąd do najbliższej położonego punktu na wybrzeżu Szwecji, a od południa ograniczony linią biegnącą od Hasenøre do Gnibens Spids, od Korshage do Spodsbjerg oraz od Gilbjerg Hoved do Kullen;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

d) „jednostka funkcjonalna 16 podobszaru ICES 7” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:

- 53° 30' N 15° 00' W,
- 53° 30' N 11° 00' W,
- 51° 30' N 11° 00' W,
- 51° 30' N 13° 00' W,
- 51° 00' N 13° 00' W,
- 51° 00' N 15° 00' W;

e) „jednostka funkcjonalna 25 rejonu ICES 8c” oznacza morski obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:

- 43° 00' N 9° 00' W,
- 43° 00' N 10° 00' W,
- 43° 30' N 10° 00' W,
- 43° 30' N 9° 00' W,
- 44° 00' N 9° 00' W,
- 44° 00' N 8° 00' W,
- 43° 30' N 8° 00' W;

- f) „jednostka funkcjonalna 26 rejonu ICES 9a” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:
- 43° 00' N 8° 00' W,
 - 43° 00' N 10° 00' W,
 - 42° 00' N 10° 00' W,
 - 42° 00' N 8° 00' W;
- g) „jednostka funkcjonalna 27 rejonu ICES 9a” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:
- 42° 00' N 8° 00' W,
 - 42° 00' N 10° 00' W,
 - 38° 30' N 10° 00' W,
 - 38° 30' N 9° 00' W,
 - 40° 00' N 9° 00' W,
 - 40° 00' N 8° 00' W;
- h) „jednostka funkcjonalna 30 rejonu ICES 9a” oznacza obszar geograficzny podlegający jurysdykcji Hiszpanii w Zatoce Kadyksu i w wodach przylegających do rejonu ICES 9a;

- i) „jednostka funkcjonalna 31 rejonu ICES 8c” oznacza morski obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:
- 43° 30' N 6° 00' W,
 - 44° 00' N 6° 00' W,
 - 44° 00' N 2° 00' W,
 - 43° 30' N 2° 00' W;
- j) „Zatoka Kadyksu” oznacza obszar geograficzny rejonu ICES 9a na wschód od 7° 23' 48" W;
- k) „obszar objęty konwencją CCAMLR” (Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki) oznacza obszar geograficzny zdefiniowany w art. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 601/2004¹;
- l) „obszary CECAF” (Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009²;

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 601/2004 z dnia 22 marca 2004 r. ustanawiające określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki i uchylające rozporządzenia: (EWG) nr 3943/90, (WE) nr 66/98 i (WE) nr 1721/1999 (Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 16).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na określonych obszarach, innych niż północny Atlantyk, danych statystycznych o połowach nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1).

- m) „obszar objęty konwencją IATTC” (Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji o wzmocnieniu Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. (konwencją z Antigui)¹;
- n) „obszar objęty konwencją ICCAT” (Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego) oznacza obszar geograficzny określony w Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego²;
- o) „obszar podlegający kompetencji IOTC” (Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim) oznacza obszar geograficzny określony w Umowie o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim³;

¹ Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 24. Unia zatwierdziła konwencję o wzmocnieniu IATTC na mocy decyzji Rady 2006/539/WE z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 22).

² Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 34. Unia przystąpiła do ICCAT na mocy decyzji Rady 86/238/EWG z dnia 9 czerwca 1986 r. dotyczącej przystąpienia Wspólnoty do Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, zmienionej Protokołem załączonym do Aktu końcowego Konferencji Pełnomocników Państw – Stron Konwencji, podpisanego w Paryżu dnia 10 lipca 1984 r. (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33).

³ Dz.U. L 236 z 5.10.1995, s. 25. Unia przystąpiła do IOTC na mocy decyzji Rady 95/399/WE z dnia 18 września 1995 r. dotyczącej przystąpienia Wspólnoty do Umowy o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (Dz.U. L 236 z 5.10.1995, s. 24).

- p) „obszary NAFO” (Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009¹;
- q) „obszar objęty konwencją SEAFO” (Organizacji ds. Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim²;
- r) „obszar objęty porozumieniem SIOFA” (Porozumieniem w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego) oznacza obszar geograficzny określony w Porozumieniu w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego³;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania danych statystycznych dotyczących połowów i działalności rybackiej przez państwa członkowskie dokonujące połowów na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 42).

² Dz.U. L 234 z 31.8.2002, s. 40. Unia zatwierdziła konwencję SEAFO na mocy decyzji Rady 2002/738/WE z dnia 22 lipca 2002 r. sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim (Dz.U. L 234 z 31.8.2002, s. 39).

³ Dz.U. L 196 z 18.7.2006, s. 15. Unia zatwierdziła porozumienie SIOFA na mocy decyzji Rady 2008/780/WE z dnia 29 września 2008 r. dotyczącej zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego (Dz.U. L 268 z 9.10.2008, s. 27).

- s) „obszar objęty konwencją SPRFMO” (Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji w sprawie ochrony pełnomorskich zasobów rybnych na południowym Oceanie Spokojnym i zarządzania nimi¹;
- t) „obszar objęty konwencją WCPFC” (Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku²;
- u) „obszar pełnomorski Morza Beringa” oznacza pełnomorski obszar geograficzny Morza Beringa leżący poza zasięgiem 200 mil morskich od linii podstawowych, od których mierzy się szerokość wód terytorialnych państw nadbrzeżnych leżących nad Morzem Beringa;

¹ Dz.U. L 67 z 6.3.2012, s. 3. Unia zatwierdziła konwencję SPRFMO na mocy decyzji Rady 2012/130/UE z dnia 3 października 2011 r. w sprawie zatwierdzenia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji w sprawie ochrony pełnomorskich zasobów rybnych na południowym Oceanie Spokojnym i zarządzania nimi (Dz.U. L 67 z 6.3.2012, s. 1).

² Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 3. Unia przystąpiła do WCPFC na mocy decyzji Rady 2005/75/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1).

- v) „obszar podlegający jednocześnie konwencjom IATTC i WCPFC” oznacza obszar geograficzny wyznaczony przez następujące granice:
- 150° długości geograficznej zachodniej,
 - 130° długości geograficznej zachodniej,
 - 4° szerokości geograficznej południowej,
 - 50° szerokości geograficznej południowej;
- w) „podobszary geograficzne GFCM” oznaczają obszary określone w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011¹;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44).

TYTUŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

DLA UNIJNYCH STATKÓW RYBACKICH

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 5

TAC i przydziały

1. TAC dla unijnych statków rybackich w wodach Unii oraz w niektórych wodach nienależących do Unii, podział TAC między państwa członkowskie, a także, w stosownych przypadkach, warunki funkcjonalnie z nimi związane określono w załączniku I.
2. Unijne statki rybackie mogą zostać upoważnione do połowów w wodach, na których jurysdykcję w zakresie rybołówstwa sprawują Wyspy Owcze, Grenlandia i Norwegia, oraz w wodach obszaru połowowego wokół Jan Mayen z zastrzeżeniem TAC określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w art. 19 niniejszego rozporządzenia i w załączniku V część A do niniejszego rozporządzenia oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403¹ i przepisach wykonawczych do niego.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylecia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

3. Unijne statki rybackie mogą zostać upoważnione do połowów w wodach, na których jurysdykcję w zakresie rybołówstwa sprawuje Zjednoczone Królestwo z zastrzeżeniem TAC określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w art. 19 niniejszego rozporządzenia i w rozporządzeniu (UE) 2017/2403 oraz przepisach wykonawczych do niego.

Artykuł 6

Wielkości TAC ustalane przez państwa członkowskie

1. W odniesieniu do niektórych stad ryb, określonych w załączniku I, TAC są ustalane przez zainteresowane państwo członkowskie.
2. TAC, które są ustalane przez państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1:
 - a) są zgodne z zasadami i przepisami WPRyb, w szczególności z zasadą zrównoważonej eksploatacji stada; oraz
 - b) prowadzą do eksploatacji stada, która:
 - (i) jeżeli ocena analityczna jest dostępna – jest z jak największym prawdopodobieństwem zgodna z MSY; lub
 - (ii) jeżeli ocena analityczna jest niedostępna lub niepełna – jest zgodna z podejściem ostrożnościowym do zarządzania rybołówstwem.

3. Do dnia 15 marca 2023 r. każde zainteresowane państwo członkowskie przedłoży Komisji następujące informacje:
 - a) TAC, które ustaliło;
 - b) dane, które zebrało, oceniło i na podstawie których ustaliło TAC;
 - c) szczegółowe wyjaśnienie zgodności ustalonych TAC z ust. 2.
4. W odniesieniu do TAC dla pałasza czarnego (*Aphanopus carbo*) w obszarze CEEAF 34.1.2 do dnia 15 marca 2023 r. Portugalia przedkłada informacje, o których mowa w ust. 3, w odniesieniu do tego TAC na 2023 r. i do dnia 15 marca 2024 r. – w odniesieniu do tego TAC na 2024 r.

Artykuł 7

Stosowanie tymczasowych TAC

1. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu w tabelach określających uprawnienia do połowów zawartych w załącznikach IA lub IB TAC w tych tabelach stosuje się tymczasowo od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2023 r. Te tymczasowe TAC pozostają bez uszczerbku dla ustalania ostatecznych TAC na 2023 r. zgodnie z wynikami międzynarodowych negocjacji lub konsultacji, zgodnie z opinią naukową i mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia (UE) nr1380/2013 i odpowiednimi planami wieloletnimi.

2. Unijne statki rybackie mogą poławiać ze stad objętych tymczasowymi TAC, o których mowa w ust. 1, w wodach Unii i wodach międzynarodowych oraz w wodach państw trzecich, które przyznały unijnym statkom rybackim dostęp do swoich wód.

Artykuł 8

Warunki wylądunku połowów i przyłowów

1. Połowy niepodlegające obowiązkowi wylądunku na mocy art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 zatrzymuje się na statku lub wylądowuje wyłącznie w przypadku, gdy:
 - a) zostały dokonane przez statki rybackie pływające pod banderą państwa członkowskiego dysponującego określoną kwotą, która nie została wyczerpana; lub
 - b) stanowią część kwoty unijnej, której nie przydzielono państwom członkowskim i która nie została wyczerpana.
2. Do celów odstępstwa od obowiązku odliczania połowów od odpowiednich kwot przewidzianego w art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stada gatunków niedocelowych w bezpiecznych granicach biologicznych, o których mowa w tym artykule, określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Mechanizm wymiany kwot w odniesieniu do TAC dla nieuniknionych przyłówów

1. Aby uwzględnić obowiązek wyładunku oraz udostępnić kwoty niektórych przyłówów państwom członkowskim nieposiadającym kwot dla niektórych przyłówów, do TAC określonych w załączniku IA stosuje się mechanizm wymiany kwot określony w ust. 2–5.
2. 6 % każdej kwoty w ramach TAC dla dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) w Morzu Celtaickim, dorsza atlantyckiego na zachód od Szkocji, witlinka w Morzu Irlandzkim i gładzicy w rejonach ICES 7h, 7j oraz 7k, a także 3 % każdej kwoty w ramach TAC dla witlinka na zachód od Szkocji, przyznanej poszczególnym państwom członkowskim, udostępnia się w ramach rezerwy na wymiany kwot (zwanej dalej „rezerwą”), która zostanie otwarta z dniem 1 stycznia 2023 r. Państwa członkowskie nieposiadające kwot mają wyłączny dostęp do rezerwy na wymiany kwot do dnia 30 kwietnia 2023 r.
3. Ilości uzyskane z tej rezerwy nie mogą być przedmiotem wymiany ani nie mogą zostać przeniesione na kolejny rok. Po dniu 30 kwietnia 2023 r. wszelkie niewykorzystane ilości zostaną zwrócone tym państwom członkowskim, które pierwotnie wniosły wkład w rezerwę.
4. Państwa członkowskie nieposiadające kwot zapewniają w zamian kwoty dotyczące stad wymienionych w załączniku IA część C, chyba że państwo członkowskie nieposiadające kwoty i państwo członkowskie wnoszące wkład w rezerwę uzgodnią inaczej.

5. Kwoty, o których mowa w ust. 4, muszą mieć równoważną wartość handlową, określoną zgodnie z rynkowym kursem wymiany lub innymi wzajemnie akceptowanymi kursami wymiany. Jeżeli nie ma innych opcji, wartość handlową ustala się na podstawie średnich cen w Unii w roku poprzednim, podanych przez Europejskie Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury.
6. W przypadku gdy mechanizm wymiany kwot określony w ust. 2–5 nie pozwala państwom członkowskim na pokrycie w podobnym zakresie ich nieuniknionych przyłówów, państwa członkowskie dążą do uzgodnienia wymiany kwot zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przy zapewnieniu równoważnej wartości handlowej wymienianych kwot.

Artykuł 10

Ograniczenia nakładu połowowego w rejonie ICES 7e

1. W odniesieniu do okresu, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. b), w załączniku II określono aspekty techniczne praw i obowiązków dotyczących zarządzania stadem soli w rejonie ICES 7e.
2. Na wniosek państwa członkowskiego zgodnie z załącznikiem II pkt 7.4 Komisja może przyjąć akt wykonawczy, którym przydzieli temu państwu członkowskiemu określoną liczbę dni na morzu – oprócz tych, o których mowa w załączniku II pkt 5 – w ciągu których to państwo członkowskie może upoważnić statek rybacki pływający pod jego banderą do przebywania w rejonie ICES 7e, gdy posiada na pokładzie jakiegokolwiek narzędzie regulowane. Komisja przyjmuje ten akt wykonawczy zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

3. Na wniosek państwa członkowskiego Komisja może przyjąć akt wykonawczy, którym przydzieli temu państwu członkowskiemu maksymalnie trzy dni między dniem 1 lutego 2023 r. a dniem 31 stycznia 2024 r. oprócz tych, o których mowa w załączniku II pkt 5, w ciągu których statek rybacki może przebywać w rejonie ICES 7e na podstawie rozszerzonego programu obecności obserwatorów naukowych, o którym mowa w załączniku II pkt 8.1. Komisja dokonuje takiego przydziału na podstawie opisu przedłożonego przez państwo członkowskie zgodnie z załącznikiem II pkt 8.3 i po konsultacji ze STECF. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

Artykuł 11

Środki dotyczące połowów labraksa

w rejonach ICES 4b, 4c i 6a oraz w podobszarze ICES 7

1. Zabrania się unijnym statkom rybackim, a także w przypadku jakichkolwiek połowów komercyjnych prowadzonych z brzegu, prowadzenia połowów labraksa (*Dicentrarchus labrax*) w rejonach ICES 4b i 4c oraz w podobszarze ICES 7 oraz zatrzymywania na pokładzie, przeładowywania, przemieszczania lub wyładowywania labraksa złowionego w tym obszarze.
2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do przyłowów labraksa w ramach połowów komercyjnych sieciami nadbrzeżnymi. Niniejsze wyłączenie ma zastosowanie do historycznych liczb sieci plażowych zarejestrowanych przed 2017 r. Połowy komercyjne sieciami nadbrzeżnymi nie mogą być ukierunkowane na labraksa i wyładowywać można wyłącznie nieuniknione przyłowy labraksa.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w styczniu 2023 r. oraz od dnia 1 kwietnia do dnia 31 grudnia 2023 r. w rejonach ICES 4b, 4c, 7d, 7e, 7f i 7h unijne statki rybackie mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeladowywać, przemieszczać lub wyładowywać labraksa złowionego w tych obszarach przy użyciu następujących narzędzi oraz w ramach następujących limitów:
- a) przy użyciu włoków dennych¹, dla nieuniknionych przyłówów nieprzekraczających 3,8 tony na statek rybacki rocznie oraz 5 % masy całkowitych połowów organizmów morskich złowionych przez dany statek rybacki w przeliczeniu na rejs połowowy;
 - b) przy użyciu niewodów², dla nieuniknionych przyłówów nieprzekraczających 3,8 tony na statek rybacki rocznie oraz 5 % masy całkowitych połowów organizmów morskich złowionych przez dany statek rybacki w przeliczeniu na rejs połowowy;
 - c) przy użyciu haków i lin³, nie więcej niż 6,2 tony na statek rybacki;
 - d) przy użyciu stawnych sieci skrzelowych⁴, w odniesieniu do nieuniknionych przyłówów nieprzekraczających 1,6 tony na statek rybacki.

Odstępstwa określone w akapicie pierwszym lit. c) mają zastosowanie do unijnych statków rybackich, które w okresie od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 września 2016 r. odnotowały połowy labraksa przy użyciu haków i lin.

¹ Wszystkie rodzaje włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB, TBN, TBS i TB).

² Wszystkie rodzaje niewodów (SSC, SDN, SPR, SV, SB i SX).

³ Wszystkie połowy takłami lub wędami i wędkarstwo rekreacyjne (LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX i LLS).

⁴ Wszystkie stawne sieci skrzelowe i pułapki (GTR, GNS, GNC, FYK, FPN i FIX).

Odstępstwa określone w akapicie pierwszym lit. d) mają zastosowanie do unijnych statków rybackich, które w okresie od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 września 2016 r. odnotowały połowy labraksa przy użyciu sieci usidlających na palach.

W przypadku zastąpienia unijnego statku rybackiego państwa członkowskie mogą zezwolić, aby odstępstwa miały zastosowanie do innego unijnego statku rybackiego, pod warunkiem że liczba unijnych statków rybackich objętych każdym z odstępstw oraz ich łączna zdolność połowowa nie ulegną zwiększeniu.

4. Limitów połowowych określonych w ust. 3 nie można przenosić między statkami rybackimi.
5. W połowach rekreacyjnych, w tym prowadzonych z brzegu, w rejonach ICES 4b, 4c, 6a oraz 7a–7k:
 - a) od dnia 1 lutego do dnia 31 marca 2023 r.:
 - (i) dozwolone są wyłącznie połowy labraksa typu „złów i wypuść”, na wędkę lub wędę ręczną;
 - (ii) zabrania się zatrzymywania, przemieszczania, przeładunku lub wyładunku labraksa złowionego w tym obszarze;

- b) w styczniu oraz od dnia 1 kwietnia do dnia 31 grudnia 2023 r.:
 - (i) dozwolony jest połów i zatrzymanie maksymalnie dwóch osobników labraksa na rybaka dziennie;
 - (ii) minimalny rozmiar zatrzymanego labraksa wynosi 42 cm;
 - (iii) do połowu lub zatrzymywania labraksa nie wolno używać sieci stawnych.
6. Ust. 5 pozostaje bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków krajowych w zakresie połowów rekreacyjnych.

Artykuł 12

Środki dotyczące połowów labraksa w rejonach ICES 8a i 8b

1. Francja i Hiszpania zapewniają, zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/472, aby śmiertelność połowowa stada labraksa w rejonach ICES 8a i 8b wynikająca z prowadzonych przez te państwa połowów komercyjnych i rekreacyjnych nie przekraczała wartości punktu F_{MSY} , jak określono w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/472.
2. W ramach połowów rekreacyjnych, w tym prowadzonych z brzegu, w rejonach ICES 8a i 8b:
 - a) dozwolone jest łowienie i zatrzymywanie maksymalnie dwóch osobników labraksa na rybaka dziennie;
 - b) do połowu lub zatrzymywania labraksa nie wolno używać sieci stawnych.

3. Ust. 2 stosuje się bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków krajowych w zakresie połowów rekreacyjnych.

Artykuł 13

Środki dotyczące połowów węgorza europejskiego

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wód Unii, w tym wód słonawych, takich jak estuaria, laguny przybrzeżne i wody przejściowe, oraz w odniesieniu do unijnych statków rybackich w podobszarach geograficznych GFCM 1–27. Niniejszego artykułu nie stosuje się do podobszaru geograficznego GFCM 29.
2. Zabrania się prowadzenia komercyjnej działalności połowowej w odniesieniu do węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) ani jako gatunku docelowego, ani jako przyłowu na wszystkich etapach życia przez okres co najmniej sześciu miesięcy. W tym celu każde zainteresowane państwo członkowskie określa jeden lub więcej okresów zamkniętych z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) w stosownych przypadkach okres zamknięty lub okresy zamknięte mogą różnić się w obrębie jednego państwa członkowskiego w zależności od obszaru połowowego w celu uwzględnienia geograficznego i czasowego modelu migracji węgorza na różnych etapach życia;
 - b) okres zamknięty lub okresy zamknięte trwają sześć kolejnych miesięcy lub łącznie sześć miesięcy zgodnie z ust. 3 lub 4; oraz
 - c) na zasadzie odstępstwa od lit. b), jeżeli zainteresowane państwo członkowskie stwierdzi, że okres zamknięty w podobszarach geograficznych GFCM 1–27 rozpoczyna się w dniu 1 marca 2023 r. lub po tej dacie, okres ten trwa sześć kolejnych miesięcy;

- d) okres zamknięty lub okresy zamknięte muszą być spójne z celami w zakresie ochrony określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1100/2007, z obowiązującymi krajowymi planami zarządzania oraz z czasowymi modelami migracji węgorza europejskiego na odpowiednim etapie życia w danym państwie członkowskim.
3. W podobszarach geograficznych GFCM 1–27 okres zamknięty trwa od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2023 r., a każde zainteresowane państwo członkowskie ma ustanowić dodatkowy okres zamknięty, wynoszący trzy miesiące, między dniem 1 kwietnia a dniem 30 listopada 2023 r.
4. W podobszarach ICES 3, 4, 6, 7, 8 i 9 okresy zamknięte trwają:
- a) w odniesieniu do węgorza europejskiego o długości całkowitej 12 cm lub większej:
- (i) w podobszarze ICES 3 – od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2023 r., a każde zainteresowane państwo członkowskie ma określić dodatkowy okres zamknięty, wynoszący trzy miesiące, między dniem 1 marca a dniem 31 sierpnia 2023 r.;
- (ii) w podobszarach ICES 4, 6 i 7 – od dnia 1 września do dnia 30 listopada 2023 r., a każde zainteresowane państwo członkowskie ma określić dodatkowy okres zamknięty, wynoszący trzy miesiące, między dniem 1 marca a dniem 31 lipca 2023 r. i grudniem 2023 r.;
- (iii) w podobszarach ICES 8 i 7 – od dnia 1 listopada 2023 r. do dnia 31 stycznia 2024 r., a każde zainteresowane państwo członkowskie ma określić dodatkowy okres zamknięty, wynoszący trzy miesiące, między dniem 1 marca a dniem 30 września 2023 r.;

- b) w odniesieniu do węgorza europejskiego o długości całkowitej poniżej 12 cm:
- (i) od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2024 r., a każde zainteresowane państwo członkowskie ma określić dodatkowy okres zamknięty, wynoszący trzy miesiące, między dniem 1 marca a dniem 31 grudnia 2023 r.;
 - (ii) na zasadzie odstępstwa od ppkt (i) każde zainteresowane państwo członkowskie może zezwolić na połowy przez jeden miesiąc w okresie zamkniętym, który ustaliło na mocy tej litery. W takim przypadku zainteresowane państwo członkowskie określa dodatkowy okres zamknięty wynoszący jeden miesiąc;
 - (iii) na zasadzie dalszego odstępstwa od ppkt (i) każde zainteresowane państwo członkowskie może zezwolić na połowy wyłącznie w celu zarybiania przez dodatkowy miesiąc w okresie zamkniętym, który ustaliło na mocy tej litery. W takim przypadku zainteresowane państwo członkowskie określa kolejny dodatkowy okres zamknięty wynoszący jeden miesiąc;
 - (iv) stosowanie ppkt (i)–(iii) nie prowadzi do sytuacji, w której zainteresowane państwo członkowskie zezwala w okresie między dniem 1 stycznia a dniem 31 marca 2023 r. na połowy przez okres dłuższy niż jeden miesiąc plus jeden dodatkowy miesiąc wyłącznie w celu zarybiania.

5. Każde zainteresowane państwo członkowskie informuje Komisję:
- a) o okresie zamkniętym lub okresach zamkniętych, które określiło zgodnie z ust. 2–4:
 - (i) do dnia 1 marca 2023 r. – w przypadku podobszarów geograficznych GFCM 1–27;
 - (ii) do dnia 1 marca 2023 r. – w przypadku podobszarów ICES 3, 4, 6, 7, 8 i 9;
 - b) w ciągu dwóch tygodni od ich przyjęcia w odniesieniu do środków krajowych odnoszących się do okresu zamkniętego lub okresów zamkniętych, które określiło zgodnie z ust. 2–4.
6. Zabrania się połowów rekreacyjnych węgorza europejskiego na wszystkich etapach życia.

Artykuł 14

Przepisy szczególne dotyczące przydziału uprawnień do połowów

1. Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku dla:
- a) wymian na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - b) odliczeń i ponownych przydziałów na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
 - c) ponownych przydziałów na podstawie art. 12 i 47 rozporządzenia (UE) 2017/2403;

- d) dodatkowych wyładunków dokonywanych na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 i art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - e) ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 i art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - f) odliczeń na podstawie art. 105, 106 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
 - g) transferów i wymian kwot na podstawie art. 20 i 52 niniejszego rozporządzenia.
2. Stada, które podlegają TAC przezornościowym lub analitycznym na potrzeby zarządzania z roku na rok TAC i kwotami przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 847/96, określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
3. O ile w załączniku I do niniejszego rozporządzenia nie określono inaczej, art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 ma zastosowanie do stad podlegających TAC przezornościowemu, a art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 tego rozporządzenia – do stad podlegających TAC analitycznemu.
4. Art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 nie mają zastosowania, w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z obejmującej kolejny rok elastyczności przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 15

Okresy zamknięte dla połowów dobijaków

Od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2023 r. oraz od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia 2023 r. w rejonach ICES 2a i 3a oraz podobszarze ICES 4 zabrania się komercyjnych połowów dobijaków (*Ammodytes* spp.) włokiem dennym, niewodem lub podobnymi narzędziami ciągnionymi o rozmiarze oczek sieci mniejszym niż 16 mm.

Artykuł 16

Środki zaradcze w odniesieniu do dorsza atlantyckiego w Morzu Północnym

1. Obszary zamknięte dla połowów, z wyjątkiem połowów przy użyciu narzędzia do połowów pelagicznych (okrężnic i włoków), oraz okresy, w których zamknięcia mają zastosowanie, określone są w załączniku IV.
2. Zakazuje się statkom prowadzenia połowów przy użyciu włoków dennych i niewodów o minimalnym rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 70 mm w rejonach ICES 4a i 4b lub co najmniej 90 mm w rejonie ICES 3a oraz przy użyciu takli¹ w wodach Unii w rejonie ICES 4a, na północ od 58° 30' 00" N i na południe od 61° 30' 00" N oraz w wodach Unii rejonów ICES 3a.20 (cieśnina Skagerrak), 4a i 4b, na północ od 57° 00' 00" N i na wschód od 5° 00' 00" E.

¹ Kody narzędzi połowowych: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, LL, LLS.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 statki rybackie, o których mowa w tym ustępie, mogą dokonywać połowów w obszarach, o których mowa w tym ustępie, pod warunkiem że spełniają co najmniej jedno z następujących kryteriów:
- a) połowy dorsza atlantyckiego nie stanowią więcej niż 5 % masy całkowitych połowów w przeliczeniu na rejs połowowy; uznaje się, że statki rybackie, których odsetek połowów dorsza atlantyckiego w latach 2017–2019 nie przekroczył 5 % ich całkowitych połowów, spełniły to kryterium, pod warunkiem że kontynuują stosowanie tego samego narzędzia, które stosowały w tym okresie; założenie to może zostać wycofane;
 - b) stosuje się regulowane i wysoce selektywne włoki denne lub niewody, co zgodnie z badaniem naukowym prowadzi do ograniczenia połowów dorsza atlantyckiego o co najmniej 30 % w porównaniu ze statkami poławiającymi przy użyciu narzędzi połowowych o podstawowym rozmiarze oczek sieci dla narzędzi ciągnionych określonym w części B pkt 1.1 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2019/1241; takie badania mogą być oceniane przez STECF, a w przypadku negatywnej oceny narzędzia te nie mogą być dłużej uznawane za dopuszczone do stosowania w obszarach, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;
 - c) w przypadku statków rybackich prowadzących połowy przy użyciu włoków dennych i niewodów o rozmiarze oczek sieci równym lub większym niż 100 mm (TR1) stosuje się następujące wysoce selektywne narzędzia:
 - (i) włoki o minimalnym rozmiarze oczek gardzieli wynoszącym 600 mm;
 - (ii) podniesioną linię połowową (0,6 m);
 - (iii) poziomy panel przesiewający z płatem wyjściowym o dużym rozmiarze oczek sieci;

- d) w przypadku statków rybackich prowadzących połowy przy użyciu włoków dennych i niewodów o rozmiarze oczek sieci równym lub większym niż 70 mm – w rejonie ICES 4a – i 90 mm – w rejonie ICES 3a – oraz mniejszym niż 100 mm (TR2) stosuje się następujące wysoce selektywne narzędzia:
- (i) poziomą kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 50 mm oddzielającym ryby płastugokształtne i symetryczne, z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb symetrycznych;
 - (ii) panel Seltra o oczkach kwadratowych o rozmiarze 300 mm;
 - (iii) kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 35 mm, z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb;
- e) statki rybackie podlegają krajowemu planowi unikania połowów dorsza atlantyckiego, którego celem jest, aby dzięki środkom przestrzennym lub technicznym lub ich kombinacji połowy dorsza atlantyckiego były utrzymywane na poziomie zgodnym ze śmiertelnością połowową odpowiadającą ustalonym uprawnieniom do połowów; takie plany powinny nie później niż dwa miesiące po ich wdrożeniu zostać ocenione przez STECF – w przypadku państw członkowskich – i przez odpowiedni krajowy organ naukowy – w przypadku państw trzecich – oraz, w przypadku gdy zostanie to uznane za konieczne, dalej zmienione, jeżeli z takich ocen będzie wynikało, że cel krajowego planu unikania połowów dorsza nie zostanie osiągnięty.
4. Państwa członkowskie zwiększają monitorowanie i kontrolę statków rybackich, o których mowa w ust. 2, oraz nadzór nad tymi statkami, aby zapewnić zgodność z warunkami określonymi w ust. 3.

5. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do operacji połowowych prowadzonych wyłącznie na potrzeby badań naukowych, pod warunkiem że badania te prowadzone są zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2019/1241.

Artykuł 17

Środki zaradcze w odniesieniu do dorsza atlantyckiego w cieśninie Kattegat

1. Unijne statki rybackie połowiąjące w cieśninie Kattegat przy użyciu włoków dennych¹ o minimalnym rozmiarze oczek sieci wynoszącym 70 mm stosują jedno z następujących narzędzi selektywnych:
- a) kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 35 mm, z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb;
 - b) kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 50 mm oddzielającym ryby płastugokształtne i symetryczne, z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb symetrycznych;
 - c) panel Seltra o oczkach kwadratowych o rozmiarze 300 mm;
 - d) regulowane wysoce selektywne narzędzie, którego właściwości techniczne zapewniają – zgodnie z badaniem naukowym ocenionym przez STECF – połowy dorsza atlantyckiego poniżej 1,5 %, o ile jest to jedyne narzędzie na statku rybackim.
2. Unijne statki rybackie, które biorą udział w projekcie państwa członkowskiego i mają zainstalowane działające urządzenie do w pełni udokumentowanych połowów, mogą stosować narzędzie zgodnie z częścią B załącznika V do rozporządzenia (UE) 2019/1241. Zainteresowane państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz takich statków.

¹ Kody narzędzi połowowych: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do operacji połowowych prowadzonych wyłącznie na potrzeby badań naukowych, pod warunkiem że badania te prowadzone są zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2019/1241.

Artykuł 18

Gatunki objęte zakazem połowów

1. Unijne statki rybackie nie poławiają, nie zatrzymują na statku ani nie prowadzą przeładunku lub wyładunku następujących gatunków:
- a) rai promienistej (*Amblyraja radiata*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4 i rejonu 7d; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; oraz wodach Unii rejonu 3a;
 - b) beryksa wspaniałego (*Beryx splendens*) w podobszarze NAFO 6;
 - c) kolonia czerwonego (*Centrophorus squamosus*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
 - d) kolonia iberyjskiego (*Centroscymnus coelolepis*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;

- e) liksy (*Dalatias licha*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
- f) kolonia kolcobredego (*Deania calcea*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
- g) kompleksu gatunków (*Dipturus cf. flossada* i *Dipturus cf. intermedia*) rai gładkiej (*Dipturus batis*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszarów ICES 4 i 6–8; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a i podobszaru 5; i wodach Unii podobszarów ICES 3, 9 i 10;
- h) kolczaka wielkiego (*Etmopterus princeps*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
- i) rekina szarego (*Galeorhinus galeus*) poławianego sznurami haczykowymi w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach międzynarodowych podobszaru 5; wodach Zjednoczonego Królestwa, wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów 6–8; i wodach międzynarodowych podobszarów 12 i 14;
- j) żarłacza śledziowego (*Lamna nasus*) we wszystkich wodach;

- k) rai nabijanej (*Raja clavata*) w wodach Unii rejonu ICES 3a;
- l) rai bruzdowanej (*Raja undulata*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 6; i w wodach międzynarodowych podobszaru ICES 10;
- m) rekina wielorybiego (*Rhincodon typus*) we wszystkich wodach;
- n) rochy (*Rhinobatos rhinobatos*) w Morzu Śródziemnym;
- o) gardłosza atlantyckiego (*Hoplostethus atlanticus*) w wodach Zjednoczonego Królestwa, wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1–10, 12 i 14;
- p) rekinów głębokowodnych wymienionych w załączniku I część D w wodach Zjednoczonego Królestwa, wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 6–9; w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach międzynarodowych podobszaru 5; w wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszaru 10; w wodach Unii obszarów CEECAF 34.1.1, 34.1.2 i 34.2; i w wodach międzynarodowych podobszaru ICES 12.

2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać i muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

Artykuł 19

Przekazywanie danych

Państwa członkowskie, przedkładając Komisji, na podstawie art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, dane dotyczące wyładunków i nakładu połowowego, stosują kody stad określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Rozdział II

Upoważnienia do połowów w wodach państw trzecich

Artykuł 20

Upoważnienia do połowów

1. Maksymalne liczby upoważnień do połowów dla unijnych statków rybackich w wodach państwa trzeciego określono, w stosownych przypadkach, w załączniku V część A.
2. W przypadku gdy jedno państwo członkowskie przekazuje innemu państwu członkowskiemu kwotę w odniesieniu do obszarów połowowych określonych w załączniku V część A do niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, transfer obejmuje odpowiednie przekazanie upoważnień do połowów i jest zgłaszany Komisji. Nie można przekroczyć całkowitej liczby upoważnień dla każdego obszaru połowowego, określonej w załączniku V część A do niniejszego rozporządzenia.

Rozdział III

Uprawnienia do połowów w wodach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem

SEKCJA 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 21

Transfery i wymiany kwot

1. W przypadku gdy przepisy regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) zezwalają na transfery lub wymiany kwot między umawiającymi się stronami RFMO, państwo członkowskie (zwane dalej „zainteresowanym państwem członkowskim”) może prowadzić rozmowy z umawiającą się stroną RFMO oraz w stosownych przypadkach ustalać możliwy zakres planowanego transferu lub wymiany kwot. Zainteresowane państwo członkowskie powiadamia Komisję o tym zakresie.
2. Po powiadomieniu zgodnie z ust. 1 Komisja może zatwierdzić zakres planowanego transferu lub wymiany kwot. W przypadku gdy Komisja zatwierdzi zakres transferu lub wymiany kwot, bez zbędnej zwłoki wyraża zgodę na dokonanie takiego transferu lub wymiany kwot. Komisja powiadamia Sekretariat RFMO o transferze lub wymianie zgodnie z przepisami tej RFMO.

3. Komisja informuje państwa członkowskie o każdym uzgodnionym transferze lub każdej uzgodnionej wymianie kwot.
4. Uprawnienia do połowów otrzymane lub przekazane przez zainteresowane państwo członkowskie w ramach transferu lub wymiany kwot uznaje się za kwoty dodane do lub odliczane od jego przydziału od momentu, w którym transfer lub wymiana kwot zostaną przeprowadzone na podstawie warunków porozumienia z odpowiednią umawiającą się stroną RFMO lub zgodnie z odpowiednimi przepisami RFMO, zależnie od przypadku. Takie transfery lub wymiany nie mogą zmienić klucza podziału do celów przydzielania uprawnień do połowów między państwami członkowskimi zgodnie z zasadą względnej stabilności działalności połowowej.

SEKCJA 2
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ ICCAT

Artykuł 22

Karmazyny w Basenie Irmingera

1. Zabrania się wszelkiej działalności połowowej na obszarze ograniczonym następującymi współrzędnymi mierzonymi zgodnie z układem współrzędnych WGS84:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
63° 00'	- 30° 00'
61° 30'	- 27° 35'
60° 45'	- 28° 45'
62° 00'	- 31° 35'
63° 00'	- 30° 00'

2. Zabrania się statkom połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku w portach Unii, a unijnym statkom rybackim również w portach państw trzecich płytkowodnych i głębokowodnych zasobów pelagicznych karmazynów menteli (*Sebastes mentella*) w Basenie Irmingera i wodach przylegających (podobszary ICES 5, 12 i 14 oraz podobszary NAFO 1 i 2).
3. Zabrania się unijnym statkom rybackim udziału w operacjach przeładunkowych dotyczących stad, o których mowa w ust. 2.

SEKCJA 3
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ ICCAT

Artykuł 23

Ograniczenia możliwości połowów, chowu, hodowli i tuczu

1. Liczbę unijnych kliprów tuńczykowych oraz statków do połowu wędami holowanymi, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm we wschodnim Atlantyku, ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 1.
2. Liczbę unijnych jednostek uprawiających przybrzeżne rybołówstwo łodziowe, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm w Morzu Śródziemnym, ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 2.
3. Liczbę unijnych statków rybackich dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Morzu Adriatyckim do celów chowu lub hodowli, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm, ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 3.
4. Liczbę unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku, transportu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 4.
5. Liczbę pułapek służących do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 5.

6. Całkowite zdolności w zakresie chowu lub hodowli oraz tuczu tuńczyka błękitnopłetwego oraz maksymalną wprowadzaną ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego rozdzielaną między miejsca chowu lub hodowli we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 6.
7. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów północnego tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*) jako gatunku docelowego zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 520/2007¹ ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 7 do niniejszego rozporządzenia.
8. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich o długości co najmniej 20 m, które prowadzą połowy opastuna (*Thunnus obesus*) w obszarze objętym konwencją ICCAT, ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 8.

Artykuł 24

Połowy rekreacyjne

W stosownych przypadkach państwa członkowskie przydzielają określoną część kwot, które im przyznano, na połowy rekreacyjne zgodnie z załącznikiem ID.

Artykuł 25

Rekiny

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy alopiasów (*Alopias superciliosus*) złowionych podczas jakiegokolwiek połowu.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3).

2. Zabrania się ukierunkowanych połowów gatunków kosogonowatych należących do rodzaju *Alopias*.
3. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy młotowatych (z rodziny *Sphyrnidae*), z wyjątkiem *Sphyrna tiburo*, złowionych w obszarze objętym konwencją ICCAT.
4. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłaczy białopłetwych (*Carcharhinus longimanus*) złowionych podczas jakiegokolwiek połowu.
5. Zabrania się zatrzymywania na statku żarłaczy jedwabistych (*Carcharhinus falciformis*) złowionych podczas jakiegokolwiek połowu.
6. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy rekinów ostronosych w północnym Atlantyku (*Isurus oxyrinchus*), złowionych w obszarze objętym konwencją ICCAT.

Artykuł 26

Urządzenia do sztucznej koncentracji ryb stosowane względem tuńczyka tropikalnego

1. Zabrania się stosowania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb w obszarze objętym konwencją ICCAT od dnia 1 stycznia do dnia 13 marca 2023 r.
2. W okresie 15 dni przed rozpoczęciem okresu, o którym mowa w ust. 1, od dnia 17 grudnia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., państwa członkowskie zapewniają, aby ich statki rybackie nie stosowały urządzeń do sztucznej koncentracji ryb. W obszarze objętym konwencją ICCAT żaden statek rybacki nie może w żadnym momencie posiadać więcej niż 300 urządzeń do sztucznej koncentracji ryb z bojami w użyciu.
3. Do dnia 30 czerwca 2023 r. państwa członkowskie przekazują Komisji dane historyczne dotyczące narzędzi połowowych wystawionych wokół urządzeń do sztucznej koncentracji ryb na ich sejnierach. Jeżeli państwo członkowskie nie przekaze tych danych do tego dnia, statki rybackie pływające pod jego banderą nie mogą wystawiać narzędzi połowowych wokół urządzeń do sztucznej koncentracji ryb do czasu otrzymania tych danych od tego państwa członkowskiego przez Komisję w celu ich dalszego przekazania ICCAT.

SEKCJA 4
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ CCAMLR

Artykuł 27

Powiadomienia o zwiadach rybackich dotyczących antarów

Państwa członkowskie mogą uczestniczyć w 2023 r. w zwiadach rybackich dotyczących antarów (*Dissostichus* spp.) przy użyciu takli w podobszarach FAO 88.1 i 88.2 oraz w rejonach FAO 58.4.1, 58.4.2 i 58.4.3a poza obszarami podlegającymi jurysdykcji krajowej. Państwa członkowskie, które mają taki zamiar, powiadamiają o tym Sekretariat CCAMLR zgodnie z art. 7 i 7a rozporządzenia (WE) nr 601/2004 nie później niż w dniu 1 czerwca 2023 r.

Artykuł 28

Ograniczenia dotyczące zwiadów rybackich w odniesieniu do antarów

1. Połowy antarów w okresie połowu 2022–2023 ograniczone są do państw członkowskich, podobszarów i liczby statków rybackich określonych w tabeli A w załączniku VII; zastosowanie mają TAC i limity przyłowów określone w tabeli B w tym załączniku.
2. Zabrania się ukierunkowanych połowów gatunków rekinów do celów innych niż badania naukowe. Wszelkie przyłowy rekinów, zwłaszcza osobników młodych i ciężarnych samic, złowionych przypadkowo podczas połowów antarów, uwalnia się żywe.

3. W stosownych przypadkach połowy w jakimkolwiek małym obszarze badawczym (SSRU) wstrzymuje się, kiedy zgłoszony połów osiągnie określony TAC, a dany SSRU zostaje zamknięty dla połowów na pozostałą część okresu połowu.
4. W celu uzyskania informacji niezbędnych do ustalenia możliwości w zakresie rybołówstwa oraz uniknięcia nadmiernego skoncentrowania połowów oraz nakładu połowowego połowy muszą odbywać się w możliwie jak największym zakresie geograficznym oraz batymetrycznym. W podobozarach FAO 48.6 i 88.1 oraz w rejonie FAO 58.4.3a, w przypadku gdy są dozwolone na podstawie art. 26, zabrania się połowów na głębokościach nieprzekraczających 550 m.

Artykuł 29

Połowy kryla antarktycznego w okresie połowu 2022–2023

1. Państwo członkowskie, które zamierza w okresie połowu 2022–2023 poławiać kryla antarktycznego (*Euphausia superba*) w obszarze objętym konwencją CCAMLR, powiadamia o tym Komisję przy użyciu formularza zawartego w części B dodatku do załącznika VII nie później niż w dniu 1 maja 2023 r. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komisja przekazuje powiadomienia Sekretariatowi CCAMLR nie później niż dnia 30 maja 2023 r.
2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 601/2004 w odniesieniu do każdego statku rybackiego, który ma być upoważniony do uczestnictwa w połowach kryla antarktycznego.

3. Państwo członkowskie, które zamierza poławiać kryla antarktycznego w obszarze objętym konwencją CCAMLR, zgłasza swój zamiar wyłącznie w odniesieniu do upoważnionych statków rybackich, które w momencie powiadomienia:
 - a) pływają pod jego banderą; lub
 - b) pływają pod banderą innego członka CCAMLR i oczekuje się, że w momencie dokonywania połowów będą pływały pod banderą tego państwa członkowskiego.

4. W przypadku gdy upoważniony statek rybacki, o którym powiadomiono Sekretariat CCAMLR zgodnie z ust. 1, 2 i 3, nie może uczestniczyć w połowach kryla antarktycznego z uzasadnionych przyczyn operacyjnych lub z powodu siły wyższej, zainteresowane państwo członkowskie może upoważnić inny statek rybacki do jego zastąpienia. W takim przypadku zainteresowane państwo członkowskie natychmiast informuje Sekretariat CCAMLR oraz Komisję, przekazując:
 - a) pełne dane statku(-ów) rybackiego(-ch) zastępującego(-ych), w tym informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 601/2004; oraz
 - b) wyczerpujący wykaz powodów uzasadniających zastąpienie i wszelkie odpowiednie dokumenty lub informacje potwierdzające.

5. Państwa członkowskie nie mogą upoważnić do połowów kryla antarktycznego statku rybackiego znajdującego się w jakimkolwiek wykazie CCAMLR dotyczącym statków rybackich prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (zwane dalej „połowami NNN”).

SEKCJA 5

OBSZAR PODLEGAJĄCY KOMPETENCJI IOTC

Artykuł 30

Ograniczenie zdolności połowowej

statków poławiających w obszarze podlegającym kompetencji IOTC

1. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich poławiających tuńczyki tropikalne w obszarze podlegającym kompetencji IOTC oraz odpowiadającą im zdolność połowową wyrażoną w pojemności brutto określono w załączniku VIII pkt 1.
2. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich poławiających włócznika (*Xiphias gladius*) oraz tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*) w obszarze podlegającym kompetencji IOTC oraz odpowiadającą im zdolność połowową wyrażoną w pojemności brutto określono w załączniku VIII pkt 2.
3. Państwa członkowskie mogą dokonać ponownego przydziału statków rybackich przypisanych do jednego z rodzajów połowów, o których mowa w ust. 1 i 2, do drugiego rodzaju połowu, pod warunkiem że mogą wykazać Komisji, że taka zmiana nie prowadzi do zwiększenia nakładu połowowego w odniesieniu do danych stad ryb.

4. W przypadku gdy zaproponowano transfer zdolności połowowej na rzecz floty państwa członkowskiego, to państwo członkowskie zapewnia, aby statki rybackie, które mają zostać objęte transferem, znajdowały się w rejestrze upoważnionych statków IOTC lub w rejestrze statków innej RFMO zarządzającej połowami tuńczyka. Transferem nie mogą zostać objęte statki rybackie znajdujące się w wykazie statków prowadzących połowy NNN którejkolwiek RFMO.
5. Państwa członkowskie mogą zwiększyć swoją zdolność połowową, przekraczając pułapy, o których mowa w ust. 1 i 2, jedynie w ramach limitów określonych w planach rozwoju przedłożonych IOTC.

Artykuł 31

Dryfujące urządzenia do sztucznej koncentracji ryb oraz statki dostawcze

1. Dryfujące urządzenia do sztucznej koncentracji ryb muszą być wyposażone w boje instrumentalne. Zabrania się stosowania innych boi, takich jak boje radiowe.
2. Sejner może w dowolnym momencie śledzić jednocześnie nie więcej niż 300 boi w użyciu.
3. Rocznie dla każdego sejnera można nabyć nie więcej niż 500 boi instrumentalnych. Żaden sejner nie może mieć w jakimkolwiek momencie więcej niż 500 boi instrumentalnych (boje zapasowe oraz boje w użyciu).

4. Nie więcej niż trzy statki dostawcze mogą wspomagać nie mniej niż dziesięć sejnerów, przy czym wszystkie te statki muszą pływać pod banderą państwa członkowskiego. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do państw członkowskich korzystających z tylko jednego statku dostawczego.
5. Jeden sejner nie może być w jakimkolwiek momencie wspomagany przez więcej niż jeden statek dostawczy pływający pod banderą państwa członkowskiego.
6. Unia nie rejestruje nowych ani dodatkowych statków dostawczych w rejestrze upoważnionych statków IOTC.

Artykuł 32

Rekiny

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy wszystkich gatunków kosogonowatych (z rodziny *Alopiidae*) podczas jakiegokolwiek połowu.
2. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*) podczas jakiegokolwiek połowu, z wyjątkiem statków rybackich o długości całkowitej poniżej 24 m prowadzących wyłącznie operacje połowowe w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego, pod którego banderą pływają, oraz pod warunkiem że ich połowy są przeznaczone wyłącznie do spożycia lokalnego.
3. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wolno okaleczać i muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

Artykuł 33

Mantowate

1. Unijne statki rybackie nie mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeładowywać, wyładowywać, przechowywać, wystawiać na sprzedaż ani sprzedawać jakiejkolwiek części lub całej tuszy mantowatych (z rodziny *Mobulidae*, obejmującej rodzaje *Manta* i *Mobula*), z wyjątkiem przypadków gdy złowione ryby są spożywane bezpośrednio przez rodziny rybaków („rybołówstwo na własne potrzeby”).

Jednak mantowate złowione w sposób niezamierzony w ramach rybołówstwa łodziowego (połowów innych niż połowy powierzchniowe, tj. połowy prowadzone przez sejnery, statki do połowu wędami, lugery oraz statki do połowu wędami ręcznymi i wędami holowanymi, lub połowy takłami prowadzone przez statki zarejestrowane w rejestrze upoważnionych statków IOTC) mogą zostać wyładowane wyłącznie do celów spożycia lokalnego.

2. Wszystkie statki rybackie inne niż statki używane do prowadzenia rybołówstwa na własne potrzeby niezwłocznie, w możliwym zakresie, uwalniają mantowate żywe i nieokaleczone, gdy tylko zostaną zauważone w sieci, na haczyku lub na pokładzie, w sposób powodujący jak najmniejsze uszkodzenie tych osobników.

SEKCJA 6

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ SPRFMO

Artykuł 34

Połowry gatunków pelagicznych

1. Jedynie te państwa członkowskie, które prowadziły aktywnie połowy gatunków pelagicznych w obszarze objętym konwencją SPRFMO w 2007, 2008 lub 2009 r. mogą dokonywać połowów tych gatunków w tym obszarze zgodnie z TAC określonymi w załączniku IH.
2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, ograniczają całkowitą pojemność brutto statków rybackich pływających pod ich banderą i prowadzących w 2023 r. połowy gatunków pelagicznych w tym obszarze do łącznego poziomu dla Unii wynoszącego 78 600 ton pojemności brutto.
3. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, mogą wykorzystywać uprawnienia do połowów określone w załączniku IH tylko wtedy, gdy do piętnastego dnia następnego miesiąca wyślą Komisji następujące informacje, aby Komisja mogła przekazać je Sekretariatowi SPRFMO:
 - a) wykaz statków prowadzących aktywnie połowy lub zaangażowanych w przeładunek w obszarze objętym konwencją SPRFMO;
 - b) miesięczne raporty połowowe.

SEKCJA 7
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ IATTC

Artykuł 35

Połowry przy użyciu okrężnic

1. Sejnery nie mogą poławiać tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), opastuna (*Thunnus obesus*) ani bonito (*Katsuwonus pelamis*):
 - a) od godz. 00.00 dnia 29 lipca 2023 r. do godz. 24.00 dnia 8 października 2023 r. lub od godz. 00.00 dnia 9 listopada 2023 r. do godz. 24.00 dnia 19 stycznia 2024 r. w obszarze wyznaczonym przez następujące granice:
 - linie brzegowe Ameryk od strony Oceanu Spokojnego,
 - 150° długości geograficznej zachodniej,
 - 40° szerokości geograficznej północnej,
 - 40° szerokości geograficznej południowej;

b) od godz. 00.00 dnia 9 października 2023 r. do godz. 24.00 dnia 8 listopada 2023 r. w obszarze wyznaczonym przez następujące granice:

- 96° długości geograficznej zachodniej,
- 110° długości geograficznej zachodniej,
- 4° szerokości geograficznej północnej,
- 3° szerokości geograficznej południowej.

2. Przed dniem 1 kwietnia 2023 r., w odniesieniu do każdego ze statków rybackich, o których mowa w ust. 1, pływających pod banderą państwa członkowskiego, to państwo członkowskie bandery poinformuje Komisję o wybranym przez dany statek rybacki okresie zamkniętym, o którym mowa w ust. 1 lit. a).

3. Sejnery łowiące tuńczyka w obszarze objętym konwencją IATTC zatrzymują na statku, a następnie przeladowują lub wyładowują wszystkie złowione przez siebie tuńczyki żółtopłetwe, opastuny i bonito.

4. Ust. 3 nie ma zastosowania:

- a) w przypadku gdy ryby uznano za nienadające się do spożycia przez ludzi z powodów innych niż rozmiar;
- b) podczas ostatniej części rejsu, gdy na statku może nie być już wystarczająco dużo miejsca, aby pomieścić cały połów tuńczyka złowiony podczas tej części rejsu.

Artykuł 36

Dryfujące urządzenia do sztucznej koncentracji ryb

1. W obszarze objętym konwencją IATTC sejnery nie mogą w jakimkolwiek momencie posiadać więcej niż 400 aktywnych urządzeń do sztucznej koncentracji ryb. Urządzenie do sztucznej koncentracji ryb uznaje się za aktywne, jeżeli jest ono wykorzystywane na morzu, rozpoczyna transmisję swojej lokalizacji i jest monitorowane przez statek, jego właściciela lub operatora. Urządzenie do sztucznej koncentracji ryb uruchamia się wyłącznie na pokładzie sejnery.
2. W ciągu 15 dni przed rozpoczęciem okresu zamkniętego wybranego zgodnie z art. 34 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, sejner w obszarze objętym konwencją IATTC:
 - a) wstrzymuje się od wykorzystywania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb;
 - b) musi odzyskać taką samą liczbę urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, jaką początkowo wykorzystano.

Artykuł 37

Limity połowowe opastuna w przypadku połowów taklami

Łączne roczne połowy opastuna przez taklowce każdego państwa członkowskiego w obszarze objętym konwencją IATTC określono w załączniku IL.

Artykuł 38

Zakaz połowów żarłaczy białopłetwych

1. Zabrania się połowów żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*) w obszarze objętym konwencją IATTC, a także zatrzymywania na statku, przeładunku, wyładunku, przechowywania, wystawiania na sprzedaż lub sprzedaży jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłaczy białopłetwych złowionych w tym obszarze.
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków żarłaczy białopłetwych nie wolno okaleczać, a operatorzy statku rybackiego muszą je niezwłocznie uwolnić.
3. Operatorzy statku rybackiego odnotowują liczbę uwolnień z oznaczeniem stanu ryb (martwe lub żywe) oraz przekazują tę informację państwu członkowskiemu, którego są obywatelami.

Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje zgromadzone w trakcie 2022 r. do dnia 31 stycznia 2023 r.

Artykuł 39

Zakaz połowów mantowatych

Unijne statki rybackie w obszarze objętym konwencją IATTC nie mogą poławiać mantowatych (z rodziny *Mobulidae*, obejmującej rodzaje *Manta* i *Mobula*), zatrzymywać na statku, przeładowywać, wyładowywać, przechowywać, wystawiać na sprzedaż lub sprzedawać jakiegokolwiek części lub całej tuszy mantowatych złowionych w tym obszarze. Niezwłocznie uwalniają mantowate, w miarę możliwości żywe i nieokaleczone, gdy tylko zauważą, że zostały złowione.

SEKCJA 8
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ SEAFO

Artykuł 40

Zakaz połowów rekinów głębokowodnych

Zabrania się ukierunkowanych połowów następujących rekinów głębokowodnych w obszarze objętym konwencją SEAFO:

- a) *Apristurus manis*;
- b) kolczak (*Etmopterus bigelowi*);
- c) *Etmopterus brachyurus*;
- d) kolczak wielki (*Etmopterus princeps*);
- e) kolczak smukły (*Etmopterus pusillus*);
- f) rajowate (*Rajidae*);
- g) *Scymnodon squamulosus*;
- h) rekiny z nadrzędu *Selachimorpha*;
- i) koleń pospolity (*Squalus acanthias*).

SEKCJA 9

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ WCPFC

Artykuł 41

*Warunki połowów opastuna, tuńczyka żółtopłetwego i bonito
oraz tuńczyka białego z południowego Pacyfiku*

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby sejnerym prowadzącym połowy opastuna (*Thunnus obesus*), tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*) i bonito (*Katsuwonus pelamis*) w pełnomorskiej części obszaru objętego konwencją WCPFC położonej pomiędzy 20° N a 20° S przydzielono nie więcej niż 403 dni połowowe.
2. Unijne statki rybackie nie mogą prowadzić ukierunkowanych połowów tuńczyka białego z południowego Pacyfiku (*Thunnus alalunga*) w obszarze objętym konwencją WCPFC na południe od 20° S.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w 2023 r. połowy opastuna (*Thunnus obesus*) przez taklowce nie przekroczyły limitów określonych w tabeli w załączniku IG.

Artykuł 42

Zarządzanie połowami przy użyciu urządzeń do sztucznej koncentracji ryb

1. W części obszaru objętego konwencją WCPFC położonej między 20° N a 20° S między godz. 00.00 dnia 1 lipca 2023 r. a godz. 24.00 dnia 30 września 2023 r. sejnery nie wykorzystują urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, nie obsługują ich ani nie wystawiają sieci w ich pobliżu.

2. Oprócz zakazu określonego w ust. 1 w obszarze pełnomorskim objętym konwencją WCPFC położonym między 20° N a 20° S zabrania się wystawiania sieci w pobliżu urzędzeń do sztucznej koncentracji ryb przez dodatkowe dwa miesiące: między godz. 00.00 dnia 1 kwietnia 2023 r. a godz. 24.00 dnia 31 maja 2023 r. albo między godz. 00.00 dnia 1 listopada 2023 r. a godz. 24.00 dnia 31 grudnia 2023 r.
3. Każde zainteresowane państwo członkowskie określa, który z okresów zamkniętych, o których mowa w ust. 2, ma zastosowanie do pływających pod jego banderą statków rybackich do połowów okrężnicą. Do dnia 15 lutego 2023 r. państwa członkowskie informują Komisję o wybranym okresie zamkniętym. Przed dniem 1 marca 2023 r. Komisja powiadamia sekretariat WCPFC o wybranych przez państwa członkowskie okresach zamkniętych.
4. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby żaden z jego sejnów nie wykorzystywał na morzu w jakimkolwiek momencie więcej niż 350 urzędzeń do sztucznej koncentracji ryb z aktywowanymi bojami instrumentalnymi. Boje aktywuje się wyłącznie na pokładzie sejnera.

Artykuł 43

Maksymalna liczba unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów włócznika

Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów włócznika (*Xiphias gladius*) w obszarach objętych konwencją WCPFC na południe od 20° S określono w załączniku IX.

Artykuł 44

Limity połowowe włócznika w przypadku połowów taklami na południe od 20° S

Państwa członkowskie zapewniają, aby w 2023 r. połowy włócznika (*Xiphias gladius*) przez taklowce na południe od 20° S nie przekroczyły limitu określonego w załączniku IG. Zapewniają również, aby nie spowodowało to przesunięcia nakładu połowowego dla włócznika na obszar na północ od 20° S.

Artykuł 45

Żarłacz jedwabiste i żarłacz białopletwe

1. W obszarze objętym konwencją WCPFC zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, wyładunku lub przechowywania jakiegokolwiek części lub całej tuszy osobników następujących gatunków:
 - a) żarłacz jedwabiste (*Carcharhinus falciformis*);
 - b) żarłacz białopletwe (*Carcharhinus longimanus*).
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać i muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

SEKCJA 10
MORZE BERINGA

Artykuł 46

Zakaz połowów w obszarach pełnomorskich Morza Beringa

Zabrania się połowów mintaja (*Gadus chalcogrammus*) w obszarze pełnomorskim Morza Beringa.

SEKCJA 11
OBSZAR OBJĘTY POROZUMIENIEM SIOFA

Artykuł 47

Ograniczenia połowów dennych

Państwa członkowskie zapewniają, aby statki rybackie pływające pod ich banderą, które prowadzą połowy w obszarze objętym porozumieniem SIOFA:

- a) ograniczyły swój roczny nakład połowowy w odniesieniu do połowów dennych do poziomu określonego w załączniku X;
- b) nie poławiały ryb dennych, z wyjątkiem połowów przy użyciu sznurów haczykowych dennych;
- c) nie prowadziły połowów na tymczasowo chronionych obszarach Atlantis Bank, Coral, Fools Flat, Middle of What oraz Walter's Shoal, zdefiniowanych w załączniku IK, z wyjątkiem połowów dokonywanych za pomocą sznurów haczykowych dennych oraz pod warunkiem że przez cały czas podczas połowów w tych obszarach na statku będzie przebywał obserwator naukowy.

Artykuł 48

Zakaz ukierunkowanych połowów rekinów głębokowodnych

Zabrania się ukierunkowanych połowów następujących rekinów głębokowodnych w obszarze objętym konwencją SIOFA:

- a) koleń iberyjski (*Centroscymnus coelolepis*);
- b) koleń kolcobrody (*Deania calcea*);
- c) koleń kewaczo (*Centrophorus granulosus*);
- d) liksa (*Dalatias licha*);
- e) *Bythaelurus bachi*;
- f) *Chimaera buccanigella*;
- g) *Chimaera didierae*;
- h) *Chimaera willwatchi*;
- i) koleń długonosy (*Centroscymnus crepidater*);
- j) *Centroscymnus plunketi*;
- k) *Zameus squamulosus*;

- l) *Etmopterus alphas*;
- m) *Apristurus indicus*;
- n) *Harriota raleighana*;
- o) *Bythaelurus tenuicephalus*;
- p) rekin chlamida (*Chlamydoselachus anguineus*);
- q) *Hexanchus nakamurai*;
- r) kolczak smukły (*Etmopterus pusillus*);
- s) *Somniosus antarcticus*;
- t) *Mitsukurina owstoni*.

TYTUŁ III
UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW
DLA STATKÓW PAŃSTW TRZECICH
POŁAWIAJĄCYCH W WODACH UNII

Artykuł 49

*Statki rybackie pływające pod banderą Norwegii
oraz statki rybackie zarejestrowane na Wyspach Owczych*

Statki rybackie pływające pod banderą Norwegii oraz statki rybackie zarejestrowane na Wyspach Owczych mogą zostać upoważnione do połowów w wodach Unii z zastrzeżeniem TAC określonych w załączniku I oraz z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i w tytule III rozporządzenia (UE) 2017/2403.

Artykuł 50

Statki rybackie pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa, zarejestrowane w Zjednoczonym Królestwie i licencjonowane przez organ administracji ds. rybołówstwa Zjednoczonego Królestwa

Statki rybackie pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa, zarejestrowane w Zjednoczonym Królestwie i licencjonowane przez organ administracji ds. rybołówstwa Zjednoczonego Królestwa mogą zostać upoważnione do połowów w wodach Unii z zastrzeżeniem TAC określonych w załączniku I oraz z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i w rozporządzeniu (UE) 2017/2403.

Artykuł 51

Transfery i wymiany kwot ze Zjednoczonym Królestwem

1. Wszelkie transfery lub wymiany kwot między Unią a Zjednoczonym Królestwem odbywają się zgodnie z niniejszym artykułem.
2. Państwo członkowskie zamierzające dokonać transferu lub wymiany kwot ze Zjednoczonym Królestwem może prowadzić ze Zjednoczonym Królestwem dyskusje na temat zakresu takiego transferu lub wymiany kwot. Zainteresowane państwo członkowskie powiadamia Komisję o tym zakresie.
3. W przypadku gdy Komisja zatwierdza zakres transferu lub wymiany kwot, o których mowa w ust. 2, zgłoszonych przez zainteresowane państwo członkowskie, bez zbędnej zwłoki wyraża zgodę na dokonanie takiego transferu lub wymiany kwot. Komisja powiadamia Zjednoczone Królestwo i państwa członkowskie o uzgodnionym transferze lub uzgodnionej wymianie kwot.
4. Uprawnienia do połowów otrzymane od Zjednoczonego Królestwa lub przekazane mu w ramach uzgodnionego transferu lub wymiany kwot uznawane są za kwoty dodatkowo przydzielone zainteresowanemu państwu członkowskiemu lub odliczane od przydziału dla zainteresowanego państwa członkowskiego od momentu, w którym transfer lub wymiana kwot zostaną zgłoszone zgodnie z ust. 3. Takie transfery lub wymiany nie mogą zmienić klucza podziału do celów przydzielania uprawnień do połowów między państwami członkowskimi zgodnie z zasadą względnej stabilności działalności połowowej.

Artykuł 52

Statki rybackie pływające pod banderą Wenezueli

W odniesieniu do statków rybackich pływających pod banderą Wenezueli zastosowanie mają warunki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu oraz w tytule III rozporządzenia (UE) 2017/2403.

Artykuł 53

Upoważnienia do połowów

Maksymalną liczbę upoważnień do połowów dla statków państw trzecich w wodach Unii określono w załączniku V część B.

Artykuł 54

Warunki wyladunku połowów i przyłowów

Do połowów i przyłowów statków państw trzecich poławiających na podstawie upoważnień, o których mowa w art. 54 niniejszego rozporządzenia, stosuje się warunki określone w art. 7 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 55

Gatunki objęte zakazem połowów

1. Statki państw trzecich nie poławiają, nie zatrzymują na statku ani nie prowadzą przeładunku lub wyładunku następujących gatunków znalezionych w wodach Unii:
 - a) rai promienistej (*Amblyraja radiata*) w wodach Unii rejonów ICES 3a i 7d oraz w wodach Unii podobszaru 4;
 - b) kompleksu gatunków (*Dipturus* cf. *flossada* i *Dipturus* cf. *intermedia*) rai gładkiej (*Dipturus batis*) w wodach Unii podobszarów ICES 3, 4 i 6–10;
 - c) rekina szarego (*Galeorhinus galeus*) w przypadku połowów taklami w wodach Unii podobszarów ICES 4 i 6–8;
 - d) liksy (*Dalatias licha*), kolonia kolcobredego (*Deania calcea*), kolonia czerwonego (*Centrophorus squamosus*), kolczaka wielkiego (*Etmopterus princeps*) i kolonia iberyjskiego (*Centroscymnus coelolepis*) w wodach Unii podobszaru ICES 4;
 - e) żarłacza śledziowego (*Lamna nasus*) we wszystkich wodach Unii;
 - f) rai nabijanej (*Raja clavata*) w wodach Unii rejonu ICES 3a;

- g) rai bruzdowanej (*Raja undulata*) w wodach Unii podobszarów ICES 6, 9 i 10;
 - h) rochy (*Rhinobatos rhinobatos*) w wodach Unii Morza Śródziemnego;
 - i) rekina wielorybiego (*Rhincodon typus*) we wszystkich wodach Unii;
 - j) gardłosza atlantyckiego (*Hoplostethus atlanticus*) w wodach Unii podobszarów ICES 3–4 i 6–10;
 - k) rekinów głębokowodnych wymienionych w załączniku I część D w wodach Unii podobszarów ICES 6–10; oraz w wodach Unii obszarów CEECAF 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać i muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 56
Zmiana w rozporządzeniu (UE) 2022/109

W załączniku IB do rozporządzenia (UE) 2022/109 tabela dotycząca uprawnień do połowów gromadnika (*Mallotus villosus*) w wodach Grenlandii obszarów 5 i 14 otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Gromadnik <i>Mallotus villosus</i> ”	Obszar: wody Grenlandii obszarów 5 i 14 (CAP/514GRN)
Dania	0 TAC analityczny
Niemcy	0 Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96
Szwecja	0 Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96
Wszystkie państwa członkowskie	0 ⁽¹⁾
Unia	0 ⁽²⁾
Norwegia	7 760 ⁽²⁾
TAC	Nie dotyczy
⁽¹⁾	Dania, Niemcy i Szwecja mogą mieć dostęp do kwoty dla „wszystkich państw członkowskich” dopiero po wyczerpaniu swojej własnej kwoty. Jednak państwa członkowskie posiadające ponad 10 % kwoty Unii nie mogą mieć w ogóle dostępu do kwoty dla „wszystkich państw członkowskich”. Połowy, które należy odjąć od tej wspólnej kwoty, zgłasza się osobno (CAP/514GRN_AMS).
⁽²⁾	Dla okresu połowowego od dnia 15 października 2022 r. do dnia 15 kwietnia 2023 r.”.

Artykuł 57
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 58
Przepisy przejściowe

1. Art. 11–13, 15–17, art. 18 ust. 1 lit. a)–n), art. 22, 25, 32, 33, 38–40, 45, 46, 48 i art. 55 ust. 1 lit. a)–i) stosuje się nadal odpowiednio w 2024 r., do czasu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2024.
2. Art. 18 ust. 1 lit. o) i p) oraz art. 55 ust. 1 lit. j) i k) stosuje się nadal odpowiednio w 2025 r. do czasu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2025.

Artykuł 59

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. Jednak:

- a) art. 6 ust. 4, art. 18 ust. 1 lit. o) i p) oraz art. 55 ust. 1 lit. j) i k) stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.;
- b) art. 13 stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. w odniesieniu do okresu zamkniętego lub okresów zamkniętych w podobozarach geograficznych GFCM 1–27 oraz od dnia 1 marca 2023 r. do dnia 31 marca 2024 r. w odniesieniu do okresu zamkniętego lub okresów zamkniętych w podobozarach ICES 3, 4, 6, 7, 8 i 9;
- c) art. 21 stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 stycznia 2024 r.;
- d) art. 27, 28 i 29 oraz załącznik VII stosuje się od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 30 listopada 2023 r.;
- e) art. 26 ust. 2 stosuje się od dnia 17 grudnia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.;
- f) art. 35 ust. 1 lit. a) stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 19 stycznia 2024 r.;
- g) art. 56 stosuje się od dnia 15 października 2022 r. do dnia 15 kwietnia 2023 r.;
- h) załącznik I stosuje się również w odniesieniu do 2024 r. w przypadkach określonych w tym załączniku;

- i) załącznik IK stosuje się od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 30 listopada 2023 r. w przypadkach określonych w tym załączniku;
- j) załącznik II stosuje się od dnia 1 lutego 2023 r. do dnia 31 stycznia 2024 r.;
- k) maksymalny rozmiar odniesienia do celów ochrony dla kolenia pospolitego (DGS/03A-C, DGS/2AC4-C i DGS/15X14) przestaje mieć zastosowanie od dnia rozpoczęcia stosowania aktu delegowanego wprowadzającego odpowiednie środki i regulującego sposób postępowania z odłowionymi z tych stad osobnikami przekraczającymi 100 cm.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Rady
Przewodniczący/Przewodnicząca
